

प	च	क
र	य	न
ह	र	त

शीर्षप्रसाणौश्चयावाणैः पूर्येद्दुः॥ खातंतु च समंश्वानतः
 प्राचींप्रसाध्यते॥ प्रसादेसदेनेति देशरक्तविरोषतः॥ इत्यहूः
 कुलनाशस्यात् स्मात्संसाध्येऽद्विशः॥ वासुशास्त्रे॥ प्रथमं तु
 समेथेत्रेप्रान्तीसंसाध्येऽस्फुटं॥ मिश्यांताङ्गप्रकारणततो निष्पा
 द्येऽद्वृहुः॥ स्फुटकरणे॥ अवलंबकरेखायारेखानः सोम्ययाम्यद्वितीयाः॥
 तन्मत्येषु छमुखनः पश्चिमपूर्वाभिविद्यात्॥ अथवा॥ शृजेभः सुसमीकृते
 द्वितिगतेकं द्वयन्त्रांकोः क्रमात् भाग्नं पञ्चविज्ञात्यपेति च यत्स्तत्रापरं द्वयोऽद्विशः॥ तत्कालायमज्जीवयासु
 विवरात् भाकूर्णमित्याहृताऽर्दुवद्याप्तमितांगुकेरथन द्विष्ठेऽद्वयन्त्रान्तात्मिताः॥ उत्तिद्विग्रहसाधनं॥ अथवा॥

१६	८	८	५	३	०	६
३	६	१५	१०	९	५	१
२३	१२	१	८	८	३	८
३	७	१८	११			

मेषायन गतो यम्पिनदि ने सूर्यस्तु दासुधीः। शंकुन्यस्योदये काले भूरजे सुसमेत हा। तष्ठाया ग्रपती चीस्या
 तन्मूलं प्राक् स्मृता बुधैः॥ तन्सामानं न तु दिक्षु शंकु सूत्रे: प्रसाध्य येत्॥ दृष्टिकाया रूद्धपादा चित्राद्वाल्या
 खुचांतरात्॥ दृष्टिप्राची साधनं॥ शंकु नांतरं॥ नेत्रगात्ररसरं ध्रसायक दृष्टिणि सागर दृष्टाशा दिग्जात्॥
 कोश के सुविलिखे द्यथाक्रमं प्रथम काल मवलं व्यमविद्यमान्॥ न दृष्टये न कार्यं गर्से: गमुद्रेन जकार्य
 मिधिः॥ सप्तलृतीया कथयं लिवार्ता न चैक्यं च त्वरितं वर्द्धति॥ शंकु नं॥ अथ या रूपुरयनि
 वेशं॥ भाद्रत्रये शिरः प्राच्यांया मार्गं निरन्त्रये॥ फाल्गुन वितये पश्चाद्वारजो नियम्नात्रये
 लकड़कु॥ वास्तोः शिरा सिषु प्लंचया म्यकु द्वांतो च पृष्ठतः॥ आयुः कामः गवने नैव वामकु द्वांतो रव
 निः शुभेभा॥ वारतुह्ये त्रय माणं च वर्ण्य गित्वा स्यवाम के॥ कुक्षो खातं विधाया दाग्रायाणः॥

२.	३	४
६	७	९
८	३	८

पूर्येन्नतः ॥ वास्त्वाया मपक्लुनभिस्तस्मादध्यं गुल्मये ॥ कुशिगत्तमिन्यसेत्तरं कुंपत्रपोत्रार्थगृद्धये ॥ ईर्ध्वभागं
 त्रयं त्यक्ताद्यथो भागदूयं तथा ॥ मध्येनाभिंविज्ञानीयार्तिप्रादूपराशारः ॥ यद्यावासपार्वीनपूर्वोत्तराः शेते
 ॥ तदापश्चिमेषु इँ । दक्षिणोक्तोऽ । उत्तरोष्टुङ् । एवं सर्वत्रशात्यं ॥ उत्तिरवननपूर्वोवराहः ॥ भृत्येनोनाप्रका
 र्त्तेऽध्यक्षतसुरभिकुसुमधूपेश्वर ॥ देववत्पूजां दृतास्तपत्तिनभ्यच्चर्विप्रांश्चविश्वकर्मणि ॥ सूत्रउद्देश्वरतः
 कीलवाङ्मुख्याधिपीडुँ ॥ गृहदेषु पतीनां च स्मृतिलोपेननुश्तयः ॥ कुंभेकरातच्चुतेस्त्वरूपसर्गापव
 न्निते ॥ स्कंधाङ्गेशिरोरोगोभग्नेप्रादूर्वनेवधः ॥ उत्तिरुर्विमिज्ञानि ॥ ब्रह्माङ्गुभः ॥ सूत्रंभिनिश्चिलान्यस
 संभस्यागोपणं सदा ॥ पूर्वदक्षिणग्रामं ध्येकुर्यादित्याद्वकाश्यपः ॥ शार्दूधरेष्वा प्रामादृपृच्छम्यषु गृहे
 सन्येषु सर्वशा ॥ आग्नेयां प्रथमसंस्तंभं रापयेन्नद्विधानतः ॥ वराहश्व ॥ दक्षिणपूर्वकोणेदृतापूजां शिलान्यसेत् ॥

प्रथमं॥ शोषाः प्रदक्षिणेव स्तं भास्त्रे वं प्रति ग्राप्या॥ उत्र मगं वरयुतः॥ हूतधूपविनेपनस्ताप्यः॥ स्तं भस्त्रे
वकार्योश्चार्थायः प्रयत्नेन॥ स्तं भोपरियदा शूककाकराद्यक्षिणः॥ व्यालाद्यं श्रुतिष्ठाकर्तुनश्च
भनं॥ तस्मात्क्षं भापरिउत्रं शास्त्रां फलवतीतुवा॥ धारयं दथवावस्त्रं बुधेरलाद्यनिक्षिप्तत्॥ वराद्यः नभ
स्याद्युमासेषु त्रिषु प्रयथाक्रमं॥ पूर्वाद्यशुकुशिरोदामपार्वशायां प्रदक्षिणं॥ सूर्यस्य भाद्राम्नुचक्रं
हित्वेत्राणि च मस्तके॥ अप्यपादेष्वश्चिमेचक्रमाद्यनितुञ्चतुः॥ त्रीणिटश्चेद्यस्तुकृष्णाच्च तोगिवामकंचतुः॥
मुखेत्राणि च पक्षे द्वैहोमादोचक्रमात्कर्णं॥ अग्निवाद्यातथाद्यामः लेयं चैव धनागमः॥ लोभोद्यादित्रिपी
उनस्त्रामिनाश्च मस्तकात्॥ इत्यस्त्रीकर्णानि त्तेयानि॥ वाम्तारं भेष्मप्रयोरेच होमादोचक्रिकार्यकर्त्तव्यमिति
स्तं भारोपणे मंत्राः॥ यद्युमेऽरितिदुष्मभूताद्यगणान्यापिछान्निः कास्य उद्दृश्येऽग्निद्युतिदेवनानीय॥ र्यो

नोष्टिवीतिवाउथापर्वतानामिति श्राभ्यां भूमिमभिमं अहैवतिष्ठेति दूर्वासद्विता प्रपद्वेः शुधोदकं
प्रोक्ष्य कुदूलिकादिभिर्भूमिसंस्तुय अन्ते ३ मन्त्रे अग्निवाधा प्रावासाधनं शुत्वानिष्ट्यनायां भूमो आत्मा
कुमार इति मंत्रेण कुंभान संखाप्य कृतं न स्थूणा विष्ट अग्रपादे उद्ग्रामः इति मंत्रे स्तंभारोपणं कुर्यात् ॥ शु
षं कुर्म अग्रेन वृथते ॥ तावत्खजादिज्ञानं कथ्यते ॥ पूर्वा दिति स्थृर्वज्ञ धूमसिंह ४ पश्चिमेपादे रुद्र्याः ॥
श्वागार रागव्यद्विरहः क्रमेण ॥ उद्धौष्टचापाः स्वपं द्वियेया वत्वारेषां ३ पृष्ठं धनागमः ॥
विषमाः प्रकाश्ताः ॥ यद्वेक्षेप रिष्णा विधेयो ध्वजो मुगादिष्टपदे गजस्याप ४ दसकुद्धो लाभः ॥ ३०
देवपस्य ध्वजं केसरी भां च वास्त्वनान्यत्र पदा त्वकीयात् ॥ मन्त्रद्वाराख्वजो देवः ५ वामुकुद्धो दारिष्म ॥
पश्चिमास्यविनाद्वाः ॥ प्राञ्छुखेदक्षिणा स्वेवगजः पृवं मुखवर्षः ॥ रवद्वक्षर्पदकार्दपुरुषः मिद्दोगजः
शुभः ॥

वापीकृपतदागादोगज्ञोरेयोनिचक्षणेणः॥आसनेयोजयेसिंहंत्रायनेचैधकुंजरं॥रुषभोत्तनपात्रेण
दद्याद्वादिषुध्यज्ञं॥महासेनग्निशास्त्रायांगदेहन्मुपज्ञीविनां॥धूमदद्यातथाभ्वानंयवनांत्यज्ञयो
गृह्णेण॥रवरोद्येयागदेहयोन्योध्वांक्षःक्षत्रियविट्टगृहं॥शृष्टिसिंहंगजंदद्यान्प्रासादपुरमंडिरे॥स्वर्वम्बाभि
मुखोःश्रेष्ठामध्वागेद्देपराद्ध्वरेणः॥ध्वजंपरास्यविप्राणांरात्मांसिंहंप्यद्ध्वमुखं॥गजेत्तदस्ययाम्याशंरु
षेष्ठर्वामुखंवित्तः॥वस्त्रंत्र्यमेत्राक्षायांकुरेस्त्रभेष्जेध्वजः॥जोगेज्ञोभूरदेसाधारणेनुणगदेष्टु
भोः॥यत्रेष्टस्त्रेरथोसद्गोभांशुगारेभुभोगजः॥धान्यांबुस्त्रानगेश्वोनश्वाक्षायांशृष्टभःशुभः॥नाध्य
भोगोद्वाद्वाद्यांगजसिंहरेष्वाःशुभाः॥उत्त्यालयः॥अथध्वजादिपलंगास्तु॥दिशरूपानप्रभृताक्षि
ध्वजादीनाणयेअक्षमात्॥ध्वजोध्वम्बाथसिंहंश्वावृष्टःरवरहंतिनः॥ध्वांक्षश्वायाद्यमानायानाम

मंत्रेश्वरान्मेत॥ कीर्तिः राजा जपोवेरं धनं न र्थन्ता सुखं॥ गोगश्चेति गद्यारं भेद्यजां दा नां पूर्णक्रमात्॥
अवज्ञस्थाने अवज्ञहृष्टागजचिंताधनादिकं॥ अवज्ञाठाने लिते धूमराजचिंतावलोधिकं॥ ३॥ अवज्ञस्थाने छिते सि
द्धधनकाभादिकं भवेत्॥ ४॥ अव० छिते श्वानदासीवित्तगुणवाहिकं॥ अव० अवज्ञहृष्टाठानचिंताचकाभकं॥
५॥ अव० अवज्ञहृष्टादुःखव्याधिकं भवेत्॥ ६॥ अव० गजं हृष्टाठानचिंताजयादिकं॥ अव० तथाश्वानेश्वानचि
ताधनक्षयः॥ ७॥ ७॥ धूमस्थाने अवज्ञहृष्टापूर्वदुःखं ततो धवेनं॥ ८॥ धूमसे अव मंत्रथाहृष्टाकलिदुःखादिकं भ
वित्त॥ ९॥ अव० छिते सिद्धेनामचिंताधनादिकं॥ अव० मिते श्वानेजयलाभादिकं भवेत्॥ १०॥ अव० अवज्ञहृष्टाना
गिरो अवधनादिकं॥ अवमस्तु अवरे अवमव्याप्तिधनक्षयः॥ ११॥ अव० गजं हृष्टाकाभोभवतिनक्षणात्
॥ १२॥ अव० छिते श्वानेश्वानेश्वाने अवज्ञहृष्टागंज्यलाभानिनिर्दिश्वत्॥

सिंह० छिते धूमेकन्याप्राप्तिजयादिकं॥५॥ सिंह० छिते विते सिंहे जयो मित्र समागमः॥६॥ मिंह० छिते श्वाने स
चिनाद्वाम कुमा भवेत्॥७॥ सिंह० वृषं दृष्ट्वा गृहदक्षेत्रात्सलाभकं॥८॥ मिं० खरं दृष्ट्वा प्रामभाषा दिग्बन्धनं॥९॥
गजं दृष्ट्वा आरोग्यं च सुखा दिकं॥१०॥ सिंह० छिते ध्वाकन्याधान्यं गुणादिकं॥११॥ शुन० शुनस्ताने ध्वनं दृष्ट्वा
खानचिंतामुखा दिकं॥१२॥ शुन० छिते धूमेकलदृः कार्यनाशनं॥१३॥ शुन० छिते सिंहकार्यसिद्धिभाविष्यति
॥१४॥ शुन० छिते श्वाने धननाशो भविष्यति॥१५॥ शुन० वृषं दृष्ट्वा रोगीरोगाद्विमुच्यते॥१६॥ शुन० खरं दृष्ट्वा क
लदृश्च भवेत्॥१७॥ श्वानस्ताने गजं दृष्ट्वा पुनर्भार्यासमागमः॥१८॥ शुन० छिते ध्वाक्षेपीडारया दूलनाः
श्रानं॥१९॥ वृषं रडाने ध्वनं दृष्ट्वा गजपृज्ञासुखा दिकं॥ वृषचैव छिते धूमेरात्यपृज्यं सुखं भवेत्॥२०॥
वृष० छिते सिंहसो भाग्यं च धनादिकं॥२१॥ वृष० छिते श्वाने बलश्रीकाम द्वे रितः॥२२॥ वृषस्ताने वृषं दृ

श्वाकीर्तिः रजुष्टिः सुखादिकं ॥५॥ खवः खरं हृष्टामदालाभादिकं भवेत् । श वृ० गजं हृष्टास्त्रीमज्जादिस
 मागमः ॥६॥ वृ० शिते ध्वानेऽलानमानसमागमः ॥७॥ ८ खररस्थानेऽवजं हृष्टारोगशोकादिकं भवेत्
 ॥९॥ खवः शिते धूमेतस्करादिभयं भवेत् ॥१०॥ खवः शिते सिंहेपूजाश्रीविजयादिकं ॥११॥ खवः शिते श्वानेस
 दापयननाशनं ॥१२॥ खवः श्वेहृष्टासुखाप्रियेसमागमः ॥१३॥ खररस्थानेखरं हृष्टादुःखपीडादिनिर्दिग्गेत्
 ॥१४॥ खवः गजं हृष्टासुखपुत्रादिकं भवेत् ॥१५॥ खरः शिते ध्वानेऽसकलव्याधिरवंच ॥१६॥ गंजस्थाने
 अवजं हृष्टाश्रीजयस्त्रीसुखादिकं ॥१७॥ गजः शिते धूमधनधान्यसमागमः ॥१८॥ गजः शिते शिते सिंहेजय
 सिक्षिसमागमः ॥१९॥ गजः शिते श्वानेआरोग्यं सुखसंपदः ॥२०॥ गजः श्वेहृष्टाराजदानधनादिकं ॥२१॥
 गजः खरं हृष्टापूर्वदुःखं ततः गुणं ॥२२॥ गजः गजं हृष्टाधनधान्यसमागमः ॥२३॥ गजः शिते ध्वानेअ

त्यंकार्यभविष्यति ॥८॥२॥ ध्वां द्वस्तु नेऽवज्ञं दृष्टाकार्यनाशोभविष्यति ॥९॥ ध्वां क्षेत्रे मिलितं श्रूम
कुलिन्कृत्वा गमिष्यति ॥१०॥ ध्वां मिलिते सिंहो विग्रहो दुःखमेवन् ॥११॥ ध्वां मिलिते श्वाने गृहमंगमया दिकं
॥१२॥ ध्वां रुद्धो रथानं भ्रंशमया दिकं ॥१३॥ ध्वां रुद्धरं दृष्टाकार्यनाशोभवेत्कर्व ॥१४॥ ध्वां गत्तं दृष्टाथन
कीत्यां दिकं भवेत् ॥१५॥ ध्वां मिलिते श्वाने गमनादिकं ॥१६॥ ॥ उत्तिवारलृपेयोगी श्वजार्दीनां वि
त्रोषफलानि ॥ अथेत्क्षेत्रे वक्तव्ययव्ययनक्षत्राद्यानयनक्रमः ॥ गर्गः विस्तारगणितं देव्यं गृहक्षेत्रे वक्त
वं भवेत् ॥ तत्पुरुषकुवस्तुभिर्भक्तिं शेषमायो श्वजादिकं ॥ अर्णुनिम्ने श्वेतकुलं भवते शुप्तमवभं ॥ भेष्म
भक्तेष्ययः शुष्मायादत्प्राव्ययः शुभः ॥ व्यामव्यायामहृत्तेष्यदिन्न जैक्यार्थसंयुतं ॥ नृपभक्तेष्म
भवेद्द्वेषं गृहनाम श्रवादिकं ॥ तारास्यान्मयभस्मामिधिर्हमेष्यनवभाजितं ॥ उद्गाढवद्रामिश्चृद्विचार्य

स्वामिगेहयोः॥ गरहनामाक्षर क्षेत्रफलव्याय युतिंहरेत्॥ निभिः शेषां त्राकोज्ञे यो द्वितीयो नमतिप्रदः॥ १२३
 इंद्रो यमो भूपतिरंतको सत् इत्यर्थः॥ अथवा॥ व्यायामं विस्तर युतं च नुर्धा सुखं क्रमात्यतं॥ गज न नेत्रां च
 कर्त्तव्य सुभिं हृतमक्तु॥ नग २३७ भै२० आयव्ययो ध्वजारथ्यादिगद्धं राज्ञि श्वभं क्रमात्ता। त्वचार्य
 पि भवतीति शोषः। यशीर्घः॥ परिणाद्य वादुगुणितो वस्तु नित्यानं द्वार्दशं के नं द्वार्दशा नव्यधरा
 तु धभिश्वगुणितो भक्तावशेषक्रमात्॥ मात्तर्तु १२४ द्विपदं दंति न तिथ्या पञ्चल ७ भै२० योजि२० स्तु
 रं गो२० ग्रहे॒ स्वर्णायास्तिथिवारभानि चतथायोगाधृतिथ्यं त्राकाः॥ १३१७ क्षेत्रफलं गज न गुणि
 ते स्वयमस्मां भाज्ञिते १२० भवत्याग्नुः॥ आयुषिपंच ५ विभक्तेन्मानमदाभूतविश्लेषः॥ द्वारादे
 कं १ द्वितीयं २ वेदा ५ वसवः ८ प्रदक्षिणां दिक्षा १ शाला ८ कंकयोगः ८ मेकावेशमध्यवादिभवत्॥

भ्रयं धान्यं जयं नं दं खरं कां तं मनो रमं। सुमुखं दुर्मुखं कृं सुपक्षं धनदं क्षयं॥ आकं दं वयु लं चे ववि
द्यं गद्य मनम्॥ वेच्छिप्रस्तागमेत्यं श्रिष्ट्यधीश्येयं युना॥ गद्यनामाक्षराण्यस्तगो भवार्वमनुत्र
ये॥ नुवेत्रीणिनगावेदः श्रिष्टाकोष्ठरद्यं॥ वतु भिर्गुणितं क्षेत्रं कलं पोउशभिर्भजेत॥ शेषं फ्र
वादिकं त्सेयं रसनामयथाक्रमं॥ श्रीर्थान्यं विजयो च धिः पुष्टिः सन्माननाशयः॥ गोत्र च धिः समस्त
त्सुर्विजानां क्रमतः कलं॥ आयासो मनसः शोकः कलहो च्याधिपीडनं॥ भयं ज्ञातं मृतिनर्शः समानाम
ध्येमं पलं॥ प्रस्तागः भूर्भूद्वौ द्वौ शुतावेदाऽपश्चावशो गुरुर्घुः॥ मात्र-मन्मुखाशालक्षुरुणे
अवधन्य

हि॒६ वे॒२ मं॒श्रुवा॒दिषो॒उत्ताग॒द्वाना॒मुद्वा॒रः॥ युक्तं॑ गर्वः॑ अश्विन्या॒दिव॒यं॒मे॒पेसि॒हे॒प्रोक्तं॒मध्याच्चयं॥
 मूला॒दिव्वत्येवा॒पेनोष्मेषुद्येष्टुयं॒॥ एकादश॒वाच्च॒द्यावच्चाविंश्चाहस्तकं॥ तावद्याया॒दिक्कंचिंत्यंतद्
 धर्मनैवाविंतयेत्॥ तथा॑॥ यत्रै॒ध्येष्टुयाद्वीनां॒द्वाविंश्चाधस्ततोधिकं। नतत्रचिंतये॒क्षिमा॒गुणानायव्यं
 यादिकान्॥ उग्यव्ययो॒मास्तु॒धिंतरणगै॒देनचिंतयेत्॥ नित्यान्यासादिनो॒कुर्यात्थागारपुरात्ने॥
 इति॒गज्ञायो॒दाहरणानि॥ व्यासः॑॥ अन्यवे॒२ मं॒श्छिंत्यतुनै॒योन्यस्मिं॒नियोजयेत्॥ नतत्रनिवसेत्कर्तव्यिस
 नं॒पिनज्ञावति॥ उष्टुकाकासपाषाणमृतिकान्तुर्णमायमं॥ तर्णपवृनुधैः॒प्रोक्ते॒दासुंजं॒गद्वायवे॥ नृ
 तनै॒नृतनं॒काष्ठं॒ज्ञीर्णप्रत्यक्ष्यते॥ ज्ञीर्णचै॒नृतनं॒श्रेष्ठं॒ज्ञीर्णनृतने॒शुभं॥ श्रीपर्णीर्णदिणीर्णे
 कसज्जाश्चै॒सरक्षा॒ःशुभा॑॥ पतं॒गरोद्धशात्काव्यास्तात्कान्तुर्णकाविंश्चापाः॥ चंद्रनारोक्तवद्वी

मधूकाश्चकरुंवकाः। प्रभूस्ताद्वन्नमीनिवित्ववत्येग्द्वादिकं॥ एहासुणेर्जन्मंगद्वकर्मणियुज्य
ते॥ ग्रहेन्द्रकाष्ठंसमंशेषमन्तिंद्विषमंशुभं॥ वृक्षेणेदनप्रार्थना॥ यानीहभूतानिवसंतानिवलंग
दीत्वाद्विधिवत्प्रयुक्तं॥ अन्यत्रवोसंपरिकल्पयन्तुक्षेमंतुनान्यद्यनमोस्तुतेभ्यः॥ नारदः॥ पूर्वोदुंवचृता
स्यानिवस्तुद्विभीतकाः॥ दृधाःकंरुक्तिनोनुक्षावटाभ्यक्षिप्तिकाः॥ अगम्भिर्गुतालाख्याम्भि
ज्ञिणीकाचनिरिताः॥ अन्येचगदनिर्माणेयोजनीयाः सदाद्वमाः॥ आरंभंवासमामिंवा प्रासादपुरस
द्यनां॥ उथितेकेशवेकुर्याम्यमुमेचकदान्तन॥ एहेषकर्महस्तेनमानंस्तामिकरेणन्॥ देवादीनांनुधि
स्म्येषुकर्महस्तेनकेवलं॥ कर्महस्तश्वतुर्विश्वन्यंगुरुकामुनिभिः समजः॥ धातुज्ञायस्तेवत्योर्येऽदायन्ति
रुक्षजः॥ यवोद्दरेष्वभिर्गुरुक्ष्याद्वाकरांगुभक्तुन्नग्नं॥ कर्तुः कराच्चाश्विलवीनितंवाग्राद्यक

लघन्यत्रमंगदेष्व। कर्मानेन सर्वे यदिस्युक्ततोऽगुलंयवादि। इत्वा अविवाहाय क्षेत्रपूर्णमाथ्येदुणि
 तात॥ नवभागं गृहकुर्यात्येच भागां तु दक्षिणां विभागं वासनः शुत्वा शोषं द्वारं प्रकल्पयेत्॥ देश्ये न वाशः
 पद्मसंब्रह्मेष्ट्यात्मुभं प्राकुत्रिचतुर्थभागो॥ चतुर्थपश्चेत्क्षिण स्यापञ्चाज्ञतुः पञ्चमकैतयोर्द्व
 मार्गतरुक्तोण कृपमांभभासमिद्द्वभुभं द्वारं॥ सप्तोऽक्षायात द्विगुणास्त्यक्ताभृमिन्द्वाय॥ स्वप्नमुपघ
 रितेरोगोपिदित्तचकुलक्षयः॥ नानाधिकं कानेदिकुभातेद्वागेनीचेसुखक्षयः॥ द्वारस्योपरियद्वाग्द्वाग्द्वार
 स्यमंमुखं॥ नकार्यव्ययदेयच्च संकटं तद्विद्वरुते॥ मीने कर्किण्यलिनिभुभद्वारमिद्वक्तमेण मेषोसि
 दधनुषिधनं द्वाव्याम्येव दंति॥ तद्वज्ञान्काघरेधरव्यापञ्चिमद्वारमुक्तं धर्मद्वारं स्वगमिथुनयो
 रं गतायांतयेव॥ आसंनाः कंटकिनोर्पुभयदाः क्षारिणार्थनाभाय॥ फलिनः प्रज्ञाक्षयकराद्वर

ण्यपिवर्जयेत्तेषां ॥ वर्जयेत् पूर्वमश्वथं पूर्वं दक्षिणतस्तथा ॥ न्यग्रोधं पश्चिमे भागे उभरे चाणुदुवरं ॥ अश्वथे तु भयं विद्यात्पक्षे ब्रूयात्पराभवं ॥ न्यग्रोधे राजपीडास्यात्रैतामयमदुवरे ॥ छिंद्या द्यादिनतरस्तात्
तरहंते रेष्टन्नितान्वये दन्यात् ॥ पुनागणेनिष्ववकुलपनसानन्नामीशालीन ॥ शास्त्रोषधीद्विमलतामधुरा
सुगंधाः स्त्रिगङ्गाः समानमुषिरांच महीरुदाणां ॥ अथ ध्वनिश्रमविनोदमुपार्गतानां धत्तेश्रियं किमु
तशाश्वतमंदिरेषु ॥ न भस्याद्विमासेषु विष्विष्यथाक्रमं ॥ पूर्वोद्दिक्षिरो वासुः कुर्यात्तिदिद्विष्विष्य
एद्दं ॥ प्रतिकूल्यमुखेगहंदुःखरोक्तभयप्रदं ॥ सर्वतो मुख्यरोदानामिषदोषोनविद्यते ॥ अत्यदोषं गुण
श्रेष्ठं दोषायनं भवेद्दुःखं ॥ आयव्ययोप्रयत्नेन विस्तृभं च वर्जयेत् ॥ स्नानागारं द्विशिष्यान्वामाग्नेयां प
वनालुयं ॥ याम्यापांशु यनागारं नैर्जल्यां वस्त्रमदिरं ॥ प्रतीच्यां भाज्ञनागारं वायव्यापशुमंदिरं ॥ भोउ

कोशं स नरस्यां ईशा न्यां देव मंदिरं ॥ आचार्यः । स्त्रानं च पाकं शयनं च भोज्यं गजालयं वायव्यां निगदं धन
 स्य ॥ देवस्य पूर्वादिईशा क्रमणं मध्ये सभाभूपनिवेशासय ॥ तथा । पूर्वस्याश्रीभवनं याम्यायां तिथिदं वि
 धातयं ॥ भोजनभवनं पञ्चादुक्तरतश्चापिधनं भवनं ॥ ईशान्यां देवगदं मंदिरसंकार्यमाग्नेयां ॥ नैक्षत्याभा
 रुपस्कगर्थं पश्चनर्थानिमासत्यां ॥ भूतिं पुष्टिं पुत्रहानिं पुरां ध्रिनाशं मृत्युं संपदः ॥ गुच्छाधारां किंचिन्संभुको
 णादक्यां कुपेऽग्नेऽमध्यमर्थमक्षयं चाऽ ॥ इतिवास्तु निवेशाविधिः ॥ तथाच्यग्रंथांतरेषि ॥ अलिमानोगना
 कर्किथनुम्तोल्लक्ष्मियावदः ॥ पूर्वतोनिवडोन्मध्येयुगमांसिंहोद्योमः ॥ वर्गनिजास्त्रर्यमान्नारसिंहशासपे
 मृषकाः ॥ मृगान्नारपूर्वतम्तोषां गुरुभंस्यात्पंचमोग्रिपु ॥ स्ववर्गां श्रियुणं च तापरवर्गोनियोजयेत् ॥ ८ ॥ अस्तु
 भिस्तु दर्शागंयोधिकः सञ्जुणीभवेत् ॥ निजभाद्गुरुभंयावद्गुरुभानिजभंतया ॥ वृद्धं विभजेत्त्वा

क्रमाञ्छषधनव्ययोः॥ एकभेसम्मेयामेवैरद्वान्त्रिष्ठृका। तु याप्तिद्वादशोऽप्ता ॥१२॥ रोगाः श्रोवस्तु नेभवे
त्वरं॥ गण्डा ॥१३॥ इति जन्मनात् अमराशिः॥ ॥ अथ द्वारा निर्णयं॥ द्वारं च तु विधं प्रोक्तं वास्तु संकांति भा
यं॥ वृलैष्टतमयं मुख्यं गच्छा द्योः पराणिन्॥ बद्धद्वार श्वलिंहं पुनद्वारा नियमः स्थृतः॥ तथाप सद्वेजी
णद्वारे साधारण्यापिच॥ त्रिपुत्रिषु शत्रुणां च कन्याहीनां लिते रवोः॥ पृवर्णद्वयनवर्तव्यं द्वारं च वयथाक
मं॥ अथ समयादिक्विचारः॥ कर्मसिद्धिसुखायां षणिमित्तश्चकुनाद्विभिः॥ ज्ञात्वा प्रसृग्दद्वारं भेद्या र्ति
ये समयं बुधः॥ काळनरस्य द्वमं गं सोम्य ग्रहीश्चितं युतं चापि॥ तच्च स्पर्शाति प्रसृतं द्वास्य निर्मा
णमादेशं॥ केशारवेपात्मने पोषेश्चावणीमार्गातीर्थकं॥ सूत्रारंभः श्रुत्यानास सर्वभागोपः प्ररा
स्यते॥ पृवर्णपरास्यं तु न भेद्ययोषेयाम्योज्जरारयं सहस्रद्वितीयो॥ कार्यं गृहसंज्ञी व बुधक्षणार्वतीचा

स्तु गोऽन्नीव मितांच द्विल्वा ॥ त्रूगोकं धान्यं पंचतानि : पश्चुत्वं स्वाप्ति मृथं संगरं भृत्यनाशं ॥ स्वं श्रीप्राप्तिं वन्दि
सातिं च लक्ष्मी कुर्याद्वा द्वारा द्वारा द्वारा भकाले ॥ नारदः ॥ सोम्य फालकुनं ये राखमाध आवण्योषकाः ॥ मो
सास्युर्गद्वान्मोण्यापुन्नारां ग्यधनप्रदाः ॥ त्रासं पश्चुं गदं ज्येष्ठे आश्विनं धान्यनीउकं पानो यशातिकाः
मात्रं चेत्रधारा गरुदतथा ॥ प्रगोन्नाम्ब्रयुगोन्नासु पुष्ट्ये मेत्रेकरञ्ये ॥ धनिष्ठाद्वितये पाप्तमगद्वारं भः प्रश्

स्यते ॥ मदुक्तवं गुरुस्वाति
द्वर्गतवासवदासूणोः ॥ सूत्रा
रंभोगद्वादीनां रठाव्यसंभो
न पंचके ॥ पंचके षुच्य धृष्टम् ॥ ३१८

षुनकुर्यारंभमुद्ग्रयं॥ क्षेत्रसूत्रनिलान्यासप्राकारादिममारभेत्॥ निलान्यासः प्रकर्त्योगदाणाथ्र
वणोमर्गं॥ पोष्मदस्तेचरेत्तिण्यपृष्ठाश्विन्यनरामुचा॥ सूर्योगारक्षारांश्चेष्टानरभयपदाः॥ इतरथे
दृवारांश्चाः सर्वकामार्थसिधिंदाः॥ अधोमुखेभैर्विद्यीतर्वात्तिनिलास्तथेवोद्मुखेश्वपदंतिर्युज्जुखे
द्वारिकपादपानंगदप्रवेशोमुद्भैर्विद्येष्टाः॥ अधोमुखेश्वनशन्त्रैः कर्त्यंभूमिशोथनं॥ मुदुक्खेवःशु
भंकुञ्जमित्यन्विष्वेकर्मना॥ मूलवर्णकुञ्जाद्वारतुलाभाद्वनपूर्वकं॥ कार्यंस्त्रिभप्रतिष्ठान्तर्यासम्भ
वभादिके॥ पातादिकान्मदाद्वाष्टानेत्तिवाप्रोक्तेत्रभादिके॥ कर्त्यंसप्रनिमाणियोगोरायुःप्रदेःशुमं॥
राष्ट्राद्विष्टानेत्तिविष्टाकिते॥ निमाणिभवेनम्यादुःशास्त्रंकर्मस्तिते॥ शुभैः॥ त्रिपदाय
गुणोःकूर्त्तेःशुभैःकंद्रविकोणगोः॥ शुभदंगद्वनिमाणिकृरामत्युकरोस्मः॥ शुद्धकंशनधनस्तिर्ग

दयेसोम्यवर्गमनुजोद्भेषिच ॥ संनिवेशाऽदित्याहिवास्तुनः सूरि भिर्नतुचरोदयेक्षित् ॥ चक्रेसप्तशताक्षारं व्य
 रुजिकायेचतन्त्रचत् ॥ रक्षं चं श्वेवास्तो श्वेषु रः पृष्ठस्त्रनाशुभं ॥ धनलाभः प्रवासः स्यादायुश्वो रभमंकमात् ॥
 दक्षायुवाम पृष्ठस्त्रे गृहकर्त्तव्येलग्नगतश्वंदः पुरमितो भवति ॥ प्र
 त्यज्ञुखेपृष्ठस्त्रः ॥ प्रत्यज्ञुखेलग्नात्सप्तमगश्वंदः पुरस्त्रः स्यात् ॥ प्राज्ञुखेच पृष्ठस्त्रः ॥ एवं दृक्षिणा मुखेगृहे
 कर्तव्येलग्नादशमः पृष्ठस्त्रः स्यात् ॥ उद्गम्नुखेपृष्ठतः तथोद्गम्नुखेगृहेलग्नाद्वतुर्थः पुरस्त्रः ॥ दृक्षिणा मुखेपृ
 ष्ठतर्तिः ॥ लग्नाद्विचारणीयं रवो गृहेस्थं गृहीणान् ॥ शाकेसितेयनेदेव गुरोच्च सोरथं ॥ विनामो प्रायातिवले
 नदीनेनोचमित्तचास्तमुपागतेवा ॥ दृविशाखायाश्वनुर्थं नुयायजिष्ठति त्रीतगुः ॥ तावनीचगतोत्तेयः पर
 तानेव दोषभाक् ॥ अस्तमदोषेवताग्राद्यः प्रतिदेवाद्विकावुधेः ॥ नाम्नदोषः सदाभानामेवेतेवननीचता ॥

चर्कणेचरांशेवारिज्ञामार्कवासरे। लग्नाद्यांत्यगेचंद्रेरेंद्रोकृरंप्रभोः क्षया॥ सरथाम्बे। त्रिवेदा
त्रिवेदाभ्युविद्विभूमेष्वर्कतः द्वारी॥ ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। श्रीसंख्तिग्याधिनैश्वंश्चाश्रीमहित्येषं। पारंत
रं॥ लक्ष्मीश्वदुदुसंस्तुर्यलक्ष्मीद्वादुद्वतोधनं॥ न्याधिस्त्रयक्रमान्मत्युः प्रवेशारंभयोर्यषे॥ उनिवालुअ
थायुर्यागिः॥ लग्नेन्नीवः सुखेऽशुक्रेवुधः कामे गिपोरविः॥ गविजः सदज्ञन् नूनं तातायुः स्यान्तदागद्दी॥
नीवेवंधोऽविधोव्योम्निः॥ काभगो॥ भानुभूमिज्ञो॥ प्रारंभयस्यतस्यायुः समाशांतिः सदृश्रियो
स्त्रोच्चवर्तिनभर्गोविगते॥ देवमंत्रिणिरसात्तते॥ थवा॥ खोच्चगोरविस्फृते थवायगो॥ स्यात्तिति
श्वसुच्चिरंसदृश्रियां॥ स्वर्त्तगोहृमगोलग्नेनस्तेत्येकंद्रमंस्तितो॥ धनधान्यसुतागोग्ययुतंधामन्तिरंवसेन
भर्गुलग्नं॥ वुधोव्योम्निः॥ काभेकः॥ केंद्रगोगुरुः॥ यस्यारंभेत्तितस्यायुः वक्त्सराणां नातद्वयं॥

स्वोच्चगोभार्गवोक्तुं न् । गुरुः स्वोच्चगतः सुख्ये ॥ शूनिः स्वोच्चगतोल्लभेसश्रीकावसति श्रिगं ॥ शशधगुरु
 भरगुजं श्वनस्तगेषु पभोचन्नमनभवाः ॥ स्वक्षेत्रोच्चाशगतेः खचरेः श्रीसोख्यदाभवति ॥ उत्थायुर्योगा
 ॥ वाम्पूज्ञादिकं वाग्तुकर्मणिगरुद्धप्रवेशेन कर्तव्यं ॥ अतएव वाग्तुकपूज्ञादिकं प्रेक्षेवाकथ्यते ॥ ॥
 अन्नाङ्गनश्रीपुस्योजमायं श्राविष्वनाथं श्रुतिकर्ममान्यः विष्वप्रकाशभिधपदुत्तोतत्स्तावभृष्टान्तुवि
 धिः समाप्तः ॥ अथ ग्रहप्रवेशः ॥ ॥ अथ प्रवेशानवमंदिरस्य यान्नावपि भृष्टीनां ॥ सोम्यायेन
 इर्वादिनेविधाय वाग्तुकर्तव्यं भूतवलिं च मम्य कृ ॥ सोम्यायेन श्रावणमार्गकोषेन नमस्त्वं लग्नोपचयोदयां
 रु ॥ वामं गते कर्तव्यान्पूजां रुत्वाविश्वदेशमभकृदशुष्टे ॥ प्रवेशो मध्यसोजेयानभः कार्तिकमासयो
 ग्नो माघफाल्गुनवेशासन्न्यसमासेषु शोभनः ॥ गद्धारं भोगदिनेमासेद्धिष्ठ्यवा रौर्बद्गुहं ॥ विशेषत्वो

स्यायने दूर्म्यतुणागा रंतु सर्वदा ॥ शुभ प्रवेशो देवे न्यशुक्रपो दृश्य मानयोः । दूस्त्रन्त्रये भुतिव्रये अन्तरो
द्विणी दृश्यो । पुष्पे पौस्मदूये मैत्रे मूलभेदविशेषदृहं । यदिद्विग्नं गृहद्वाग्नं द्वारक्षेऽग्निं विशेष ॥ सहर्यारवा
रो रिक्तामाकृयो गानपि वर्तयेत् । पुष्पे धनिशामृगचा युमूलेस्तुरात्मिना विश्वमुद्गलं शदस्ते ॥ एष प्रविष्ट
वहुपुत्रपो त्रिविवरं यसेद्विमिसमागमागमेः । कंपान्निमत्तदस्तोमध्यमः । अत्रिमत्ततुग्राद्यः । प्रवेशनृत
नं दूर्म्यं अवेमंत्रैः सुखामयो । पुष्पस्यातियते स्तेष्वज्ञार्थं सवासवदृश्य ॥ अपूर्वसंज्ञप्रथमप्रवेशं यात्रा
वशो नेव सप्रवर्चमेतत् ॥ दूर्द्वाद्वयं त्वग्निभयादिज्ञातं गृहप्रवेशं त्रिविधं वदंति ॥ मेषयानं घटेष्याधिधंन
द्वानिमिग्रहं । विशतां कर्कटेनाशः नोषकुम्भेषु गोभेनं । निंदिता अपि शुभाद्रासमेतास्तोन्मिमेषमक
राः सकुमीराः । कर्त्तुभाष्वयगाश्वविलग्नेराशयः ॥ उभपक्षाश्वभवंति । व्याधिद्वाधनद्वाचेव विजदा

वं धुनाशरुतः ॥ पुन्रद्वाशनुद्वास्त्रीघ्रः प्राणद्वाविटकप्रदः ॥ सिथिदोधनद्वेष्वभयरुज्जन्मराशितः ॥ लग्न
 रुः क्रमरोगांश्चर्ज्ञं न्मलग्नात्यवेगने ॥ भूर्वेदिपंचकान्विभिः प्रवेशेकलरोक्तभात ॥ मृतिर्गतिर्धनः श्रीस्या
 द्वैरंभुकुस्तिरतासुर्यं ॥ अथोन्यतेर्क्षर्वाणापूर्वांचार्यस्ताहुतं ॥ फलंलग्नादिसंख्यानांगद्वारंभवेशया
 ॥ प्रह्लभावफलं ॥ रवेः ६ सोदामिन्यादिभिर्भेगं कुर्याद्वानुविलग्नगः ॥ धनेनकाश्यवादुन्यं सद्वजेश्रीमु
 ख्याद्यं ॥ मुखसंखः सहद्वैरस्तपीडांस्तपास्तितः ॥ वशेकुर्यात्करणगेन्येकांतावेरंचसप्तमे ॥ रं ध्रुष्ठोक्ते
 मृतिः कुर्याद्वैर्धर्मक्षयं रवि ॥ रवस्थोमध्यसुखं कुर्यादायैचम्यगः १२ क्षिति ॥ ४ ॥ चंद्रः ॥ आष्वामान्त्रा
 द्विषुलंग्नेनाशंकुर्याज्जलाशिभिः ॥ धनस्त्रीर्थतर्तीयरुः सोभाग्यं वेशमगः सुखं ॥ धीस्तेधियंशरो
 भातिः पञ्चः क्षीणोरिमंगलकृत् ॥ कामगम्भीर्मतुतेभोगानुस्तिरुमल्युमाशुच ॥ अक्षीणानवमः सोख्यं

द द्यात् १०० रुः पदं तथा ॥ मा भगोरत्व वस्त्रादिदारि द्वं वायगः नाशी ॥ भोमः स ग्रनाथं कुञ्जः कुर्यात्
ग्रनगोद्वलनान्दिना । हृष्टो गं व्येश्वभूक्तामं सदज्ञे रिभवं गुखं ॥ ४ ॥ विष्वनात्रुभयं पुत्रैपशो वृक्षिरिपो कुञ्जः ॥
भायोनाशं स्मरे कुर्याद्वधवर्यो कुलक्षयः । विघ्नधर्मसिद्धितः कुर्याति कर्मनाशं च कर्मगः । काभगोचरहेमास्तिराज
दं द्वयये कुञ्जः ॥ ५ ॥ वृधः ॥ आराग्यं त्वग्नगे सो व्यक्तो गोर्ध्वं सिद्धज्ञः मुखं ॥ सुखे ऽभोगः सुते ऽविद्यारिपो वृक्तु
शयो भवेत् ॥ द्यने ॥ सो भाग्यमायासो रंध्रे धर्मसद्वद्यन्नः ॥ ख ३ ॥ गेत्रं गजसन्मानं लाभेद्वयं यययः
॥ अथगुरोः ॥ उगायु धर्मनंततो ज्ञावेधनं श्रीरनुज्ञे मुखं ॥ सुखे ऽरण्डेयो च रुत्रे ऽपुत्रवृक्षिर्यंगारिपो ॥ ६ ॥ स
रेभागोद्वासो मध्याधर्मगः ॥ सिद्धो द्वागुसुः ॥ व्योम्निराद्यं धर्मलाभेव्ययेभवति सम्प्रपः ॥ अकः ॥ लक्ष्मेभु
क्रोनिधिं दद्यात्कागोवित्तमथानुजे ॥ मानोन्नति सुखे ऽरण्डेयं चरुक्षिसुते सतं ॥ एपो मध्यस्तगः कुर्यात्

स्त्रीकार्भमध्यमोषमः। तपस्यन्नं पदेराद्येना भंश्चिः। सद्ययोव्यये॥ अथ इनिः। ग्रहभंगस्ततो मंदेश्व
 कोपाद्वकादिभिः॥ धनेन्द्रं धुज्ञनात् द्वानिसद्वज्ञेष्वधनागमः। सुखेसीमेष्ववैरं पुत्रेषु त्रात्पराभवः॥ अष्ट
 श्वज्ञनव्यं सः कल्पत्रेष्व रद्वयणं। उद्दिदेष्वादिभयं घोरं धर्मश्रीतिः कुकर्मणि॥ मध्ये १० मंदेश्वदेश्वन्यश्री
 राष्ट्रं॥ व्यसनव्यये॥ ३३॥ अद्वेष्वासां गगो गोम्यात् केतोभृतादिभीगद्वे॥ व्रोषं भावफलं त्वयराज्ञकेन्विन
 राज्ञवत्ता॥ ॥ इतिग्रहभावफलानि॥ अथ प्रसंगप्राप्तं भावप्रतिक्षेप्तान्॥ केस्मिन्कार्यं तु कोभावः प्रथानः
 क्वार्तितो ब्रुधेऽग्निः। तन्मेनिः श्रांसयं ब्रूत्रिपूर्वशास्त्रानुसारतः॥ वैधव्यं सप्तमे रंध्रेण रंध्रं सप्तमं॥ विद्या
 यां पञ्चमं चिंत्यं यात्रायां पञ्चमाष्टमं॥ व्रते पञ्चमग्वंचं द्रेष्वामदेशमनुर्यको॥ लग्नं धर्मप्रतिष्ठायां लग्नः
 खं वन्दिसंग्रहे॥ लग्नं घोमाग्निविषेकेचास्त्रायोचाग्निः॥ गिन्यकर्मणि॥ लग्नं दृतं च सेवायां लग्नं स्त्रीत्य

विभृषणे॥ यद्यं वित्तं चरं ध्रुं च पापयुक्तं न शोभनं॥ उक्तस्था नानि भा व्यानि विकृणि शुभामये॥ सोम्ये युक्ता
निरूप्ता निष्ठा मिना च विकृतः॥ ग्रहो वा भावना यो वा बल्लायो भाव च ध्रुं यो भवेद्गुलं गुलितो भाव स्यवि-
चलत्वरुत्॥ इति साधारण प्रोक्तं शेषं भाव फलो क्षितः॥ ग्रहयो गोद्वं यज्ञत स्फुलं त्रयो ज्ञेयत्॥ राजस
दर्शने लग्नं दशमं च निरीक्षयेत्॥ वार्षीकृपत डागो षुवा इकायां च तु र्थकं॥ धर्मकार्ये युनवमं वित्तं संग्रह
योध्यनं॥ दुधक्षारो पेचं दशमं काभमं सर्वत्र लं ध्यये॥ अ॒ वा द्यारो दण्णो लग्नं च तु र्थं च विचिंतयेत्॥ वंशवर्ध्ये
संतं द्यनं डाक्त्रुना नो द्युनं गिष्ठुं॥ सूर्यलग्ने श्वरे च वराजकार्या निरीक्षयेत्॥ देव यात्रा सुनवमं व्रते सो भाग्य
कर्मणि॥ व्यये दाने व्ययं गोद्वं भौजे न नुत्तु र्थकं॥ एवं कायानि नुरोधे न भावशुक्षिं विचिंतयेत्॥ यो यो भा-
वः सोम्य दृष्टो युक्तो वा सो रम्यविचरः॥ तस्यत स्यवस्थिः स्यात् पापे रवं विपर्ययः॥ ज्ञामिन्तं शुद्ध

मुद्गाहेव्रते भाव्यं च पंचमं ॥ या नाया मस्तमं तदृपातात्कंच प्रवेशने ॥ इति कार्याविशेषे भावप्रतीकरः
 ॥ केंश्वन्त्रकोणगरुद्गंडवृद्धजीवभुक्तेः पापाश्वमुक्तनिधनव्ययकर्मगोश्व ॥ या मेऽधिरैष्य पञ्चयेस्वभज
 न्मलग्नेन्मग्नारुद्धिरैष्य पञ्चयत्प्रविशेत्सवेष्माविकोणकेंद्रग्नेः शुभेरुद्धकार्माल्यग्नेः स्तिरोद्धये गहनेऽद्वि
 शेबुद्धविधें ॥ केंद्राधिरैष्ययेः शुद्धेः कूर्मेः षट्क्षयगोरुर्ग्नेः ॥ लग्निभुग्नोच केंद्रेवाम्भिर्याम्योदयं विग्रहते ॥
 गुत्वाविप्रान्तज्ञलकलशं चाग्रतो वामं तोकम्जातः मन्त्रवीविमलवसनोमंगलेवैद्यघोषेः ॥ अस्ते यात्रा
 कथितशब्दवैरिमार्गेण गजाद्मर्येषु ष्यप्रकरणजिततोरणाद्यंविशेष ॥ यामाकं ॥ लग्नाप्रागादितोदिक्षु
 हौद्वौराग्नीनियोन्नयेत् ॥ कमे केन्यसेन्कोणम् यंवामविचिन्तयेत् ॥ रं आत्मनाद्वाद्वायात्मं च स्वकर्माद्वि
 तकमात् ॥ पूर्वाम्भादिमुखं गहनविशेषद्वामोभवेद्यतः ॥ सद्गुहार्द्वैकल्पनगोर्वलेनोन्नितैः पुनरग्नेः

भनयहेः॥ अस्मेयद्विवर्जिते स्थिरे ग्राम्य भेनव ग्रद्वपवेशनं॥ एत्रो विवादा भेनास्त्वं समुद्दूर्ते स्थिरो द्वये
। वधु प्रवंशेन वाच प्रतिशुक्लादिकं भयं॥ पुनर्वसो नैवादीनां कर्तव्यं स्तुति कागरदं॥ श्रवणाभिजितो
संध्येप्रवेशात् तत्र कारयेत्॥ एवं यः प्रविशो द्राजायोगं देवता कर्तितो॥ कांले गाम्बोज्जविधिनाशारी
रं सुखमश्वते॥ धान्यगोगुरद्रुताश सुराम्नेन स्वपेदुपरिपातलनुवंशानोजरापरिगानवनग्नेन
वचाद्ववरणः श्रियमिष्ठत॥ पौष्टमाक्तभाद्वश्रवणाच्च युग्मस्त्वं यमूलमघोजराम्॥ पुर्व्यं च मैत्रेच वथृ
प्रवेशो रिक्ते रेत्यर्कुजे च शक्तः॥ यः द्रुतसांश्राणदास्तेषु राज्ञः प्रवेशो बद्धशेष च त्वं॥ श्विप्रेश्वर
श्वेश्वविधीयते यो भृयः प्रयाणम्यविधाय कोस्मै॥ विवादेत्रतवं वेन्न प्राशने चाभिषेचने॥ सीमते
व्यश्चिगश्च द्रोने षष्ठः द्रुतं विश्वाहृतः॥ व्ययनेव धनं शुद्धो सद्वेष्ट्वा पञ्चयोदये॥ सवारं भेषु संसिधि

श्वं द्रेचोपचयस्ति ते ॥ कुंश्वनिकोणद्विपदेषु पापाः कुर्वति भीतिं बहुधा क्षतिं च ॥ द्वानिं व्ययस्तामग्णं मृति
 स्थारो गंम्बदेशाद्गमनं च मृतो ॥ त्वाभागिविक्रमगता धनकीर्तिद्वाः खलाः सौम्यांश्विकोणधनविकर्त्त
 भागाः ॥ सौख्यार्थलाभज्ञयसौख्यमंपन्नमानद्वाः षष्ठेशुभः शुभकरोविमतेतुमध्यमः ॥ गुरुद्वमध्येस्त
 स्तानिष्वफलं ॥ मध्येत्तद्विर्यर्थो मृत्युः क्षयः कीर्तिः शुभाशुभं ॥ एव यं धनहानिः स्यानमथुष्वादिदं फलं ।
 उत्थादिअन्यस्तपित्तेयं ॥ ॥ अथाग्रहारं भेदगुरुप्रवेशो नवास्तु पृजन मुभयन्नो वृक्षं कर्तव्यं ॥ तत्र वालुहे
 वतापृज्ञामंडलं लिपित्वा पृज्ञां कुर्यात् ॥ तत्रापसांवः ॥ नर्माणमंडिगणां च प्रवेशो विविधं पित्र ॥ वास्तु पृज्ञा
 च कर्तव्यां तस्मान्नांकथयाम्यतः ॥ वास्तु पृज्ञामरुत्वायः प्रवेशो नवमंडिरं ॥ गोगांनानाविभास्तु रानभुते सर्वं
 कर्ते ॥ नभस्यादिषु मासे पुनिषु विषु यथाक्रमं ॥ प्रवर्द्धादिकुशिगोवामपार्वतीशायां प्रदक्षिणं ॥ अथ प्रयोगः ॥

गरुमध्ये समास्तीर्थेत वस्त्रं विचक्षणः ॥ प्रस्तुतयं तत्त्वेन न दुःखं स्तु मात्र के ॥ च तु रस्त्रे मंडले तु समंता
नं दुलोपरि ॥ एकावृत्तिपदा न्यत्र तिलेः कार्याणि शोभन् ॥ ॥ ॥ उद्धर्वं गादश विन्यस्य तिर्यग्रेखा मत्थाद
त्रा । रुत्वा पदा निरचयं यं तव वस्त्रमाण प्रकारतः ॥ एकाद्वित्रिपदा यं च चत्वारिंशत्सुरोज्जमा ॥ दूष्ट्रिंशद्वास्य
तो यस्य माणा अथां तस्वयोदश ॥ तेषां स्थानानि नामानि वक्ष्यामीश्वर कोणतः ॥ तत्रान्निः नां भुक्तो णस्तु
स्वसावेक्षयं देश्वरः ॥ तस्माद्दूतीयः पर्जन्यश्वादहश्वेकपदेश्वरः ॥ जयं न दूर्क्षसत्याकृत्यभृगांश्वद्विपदेश्वरः
आकाशवायुपरतत्र माक्षेपदेश्वरो ॥ एवं प्राच्यान व नान्वात्ययमेवान्यदिक्षुषु ॥ आद्यश्वान्वयश्वेकपदेश्विपदा
पदा यं च मध्यं गाः ॥ पृष्ठमः मन्त्रयमात्मास्त्रुरमरायाम्यभागगाः ॥ आद्यावत्यश्वेकपदाद्विपदा यं च वं
श्वगाः ॥ अष्टोपितुगणाधान्वात पापानाः पश्चिमे मुराः ॥ उद्यावत्यश्वेकपदाद्विपदा यं च मध्यगाः ॥

गगाद्यदित्यंतम् गाअष्टोत्रोपायद्विशिन्कमात् ॥३२॥ तदधस्तनुकोणेष्वीनोश्चादिषुचक्रमात् ॥ आपवन्म
श्रसयिता विवृथे उद्धयद्विगगद् ॥ काम्बक्षगाद्यरां प्रोक्तास्तद्धस्ताभ्यकोणगाः ॥ आपः सावित्रविजयग्
द्राद्वेकपदेष्वगाः ॥ मध्येनवपदात्रम्लानस्तु गानादिकोणगाः ॥ प्रागाद्यंतरितादेवाः परितोद्वल्लः मिताः
अर्यमाचाक्षिवस्त्रामित्रः पृथ्वीथरः क्रमात् ॥३३॥ म्यम्लानेषु चेतेषु म्लापि
ते ष्वीद्वांभवेत् ॥ कोणेषु पञ्चवंचवंचवतुर्द्वेकपेदाः मुराः ॥ प्रागाद्विद्विषु द्विपदाः
५ पञ्चवथाक्षमान् ॥ ब्रह्मणः पृथ्वतोदिक्षत्रिपदाः स्युः समीपगाः ॥ चत्वारुड
तियावत् ॥ आदौ पञ्चगव्येन मंडलखानं वाकुर्दलं वासिंचित् ॥ ततो मंडलकाण
चतुष्ठेऽशानकोणादाग्रभ्य विशंतु तेतलानामात्मान पाल्कानुकामगाः ॥

अस्याच्चिद्यांतुनिष्ठंतुआयुर्बलकरः सदेतिपठेत्वाम्वादिर्जीवकचतुष्टयंनिखनेत्। ततःकीलकचतुष्ट
यांतरे॥ अग्निभ्योद्धृथसर्वभ्यायेचान्येतसमास्पृताः। तेभ्योबलिंप्रथमामिषुण्यमोदममुन्नमाऽ
तिपरित्तामाषभक्षेवालिंदधात्॥ ततःकीलकचतुष्टयाभ्यंतरे प्रथमंकनकश्चाक्षाप्रागायताद्दरा
देत्वाः उद्गायतादशेत्वाभ्वएभिनामभिः कुर्यात्। तत्रक्रमः॥ ॐ शांतासि। यशोवरण्यमिवांतासि
। विशालामि। प्राणसद्वितामि॥ सुमनाअमि। नंदामि। मुभद्रामि। सरथासि॥ १०॥ इतिप्रागायतादश।
ॐ द्विरण्यासि। मुत्रतासि॥ शच्चामि॥ कृष्णीरामि। विभूतिग्रमि। विमलामि। ग्रियामि। पर्योमि। काला
मि। विशोकामि। उडामि॥ ११॥ इतिदशोद्गादेयताः॥ ततःस्त्रेणतःस्त्रेणाः शुल्कपिष्ठातकेवाए
काङ्गितिपदानिसम्पद्निमाये�॥ अथवासित्पदानिवासंवर्णाक्षामसंस्पृशोत्। ततःमु

वासुप्रज्ञामंडलं

वर्णप्रतिमामुश्चिष्यादिदेवतात्मितिवतातन्मं
 उलेपुस्थाप्या॥ तत्रक्रमः। द्विरूपरेताः पञ्चन्या
 नायंतः पाकशासनः सूर्यः मत्योभरशाशाको
 लायुः प्रपान्वैतथः। गद्धक्षनः पितृपतिंगी
 धर्मोभिरुग्राजकः। यमः पितृगणाः शीर्शासन
 भाद्रोवागिकाक्षयः। सुग्रीवः पुष्पदंतश्वंज
 नाधीश्चानिशाच्चग्रः। शोषः पापश्वरोगों
 दिमुख्यो भद्रादर्वच। नामसच्चोदित्यस्ति

तीरुग्रन्थिंशद्मराः स्मृताः ॥३२॥ अपवभूमिताविनुज्ञन्त्रयक्षमराद्। राजयक्षमा। अपः सावित्रविजय
सद्गः कोणेषु संस्कृताः। अर्यमाचविवस्वांचमित्रः पृथ्वीधरः क्रमात्। मध्येनवपसो ब्रह्मा चेवं हेत्वा स्थियो द
श। ॥३३॥ प्रागाद्यंतरितादेवाः परितो ब्रह्मणः मित्राः। पृज्ञासु मये त्वेवं वर्णयन्ति। अर्यमामविताचे
विवस्वान्विनुधाधियः। मित्रो थराज्यद्मान्तरथापृथ्वीधरः क्रमात्। आपवत्मोहमः पंचवत्वाग्निंश
गिजमाः ॥३४॥ तात्वेवं स्वानिनामानिव्रह्मणा सद्वितान्वयन्ते त ॥ एकान्शीतिपदोद्भूषिः कोणचतुष्टयं गंधमात्य
द्यलं रुतकुलशन्तुष्टयं सवस्त्रं रुपयेत् ॥ तद्भूषिः कुलरोभ्येः ईशान्यादिकोणेषु चरकीचविद्वानिचपृतनां
पापगात्मसंपृज्ञयेत् ॥ इं द्रुग्यमवरुणसोमाः पूर्वादिद्वारदेवताः। स्कंदोर्यमाजंभक्त्वपिलिपिछञ्च देव
ताः। उत्तिदिव्यताः पृज्ञयेत्। अथ पृज्ञारभः ॥ स्मातः स्वर्णीयिमलवसनः शुभम् भूमो अचम्य भद्राम

नेऽपविष्यप्राणानायम्यअयेत्यादिवास्तुकर्माद्गृहप्रवेशंवाकतुंगिणोऽवरणोमिष्यपुण्यादेवाच
 शिल्वादक्षिणांदत्वापुनःप्राणानायम्यायेत्यादितिथ्याद्युद्देखनांते करिष्यमाणवास्तुकर्माणिवरणमेभ
 तिमादायभाच्यार्थपादोपशाल्यगंधपुष्पाक्षतादिभिः पूजयित्वालोलेदतिलकंदत्वापुष्पाक्षतैः संपूज्य
 एभिश्चदनपुष्पाक्षतदेमालंकारकुंडलकंगाभरण्यज्ञसूत्रकेशूरकदकांगुलीयपवित्रकवासोभिरमुक
 गांत्रममुकगर्माणंज्ञाल्लणमाचार्यत्वेनत्वामद्दृश्येण। व्रतोसंमीतप्रतिवचनंविद्वित्यथाकर्मकुरुत्वाणि
 । त्रस्लणाच्चवरयित्वा। आचार्यमधुपकैषणार्चयित्वारक्षाबंधनांविधायगोर्यादिवोदशमात्रकापूजां
 चविधायवसोधारांदत्वानांशीमुखश्राद्धंशूल्वाभृसंस्कारंकुर्यात्॥५४॥ चगच्यमानीयगायन्याचगोमृतं
 गंधद्वारेतिगोमयं। आच्यायस्वेतिगोक्षीरंधर्थिक्राव्यातिगोदधि॥। गवाद्गुरुक्रमसीतिदेवस्यता

कुशोदकं॥ इति पृथक् २ गभिमन्त्रमर्वमेकीकृत्यउगमपलुवैर्द्वार्भिर्वासर्वाभूमिं प्रोक्षयेत्॥ ततो मंडलकोण
चतुष्टयेर्द्वानेकोणादा भ्यविशं तु तेतक्तेनागाउति पृवर्द्वार्भिर्विवाहादीरकीलचतुष्टयं निर्वनेत्॥ ततः की
क्तेन चतुष्टयं तेऽन्नग्निभ्यो स्थापत्ते वर्जितिपृवर्द्वार्भिर्विवाहादीरकीलचतुष्टयं चतुर्दिक्षुदग्ना
त॥ ततः किञ्चकत्वतुष्टयाभ्यं तरेषु वर्णशोला क्यादश प्रागायत्राउदग्नाय नाश्वदश्वरेत्वा; शांतासीत्यादिभिः
पृवर्द्वार्भिः कुर्यात तदुपरिवर्त्तनं प्रमार्यतं दुर्लभी नोपरिकार्त्तिः । पदात्मकं मंडलं गच्छ यता प्रतिमासु
द्विरप्यरेता; पर्वत्युत्पाद् ५५ देवता: गतिष्ठाप्य प्रोरुशोपचारे; पृज्ञयेत्॥ आदो बहिः पृवर्द्वार्भिर्दिक्षुपृ
वर्द्वार्भिर्विवाहादीर्या: भूतानिराद्वासावापिद्वेति शंतिकेवल्॥ तेगण्डं तु वलिसर्ववास्तुगण्डाम्यदं पुनर्गति।
॥उपर्थव्याहृतिस्त्वकात्तर देवतनाम्नाचतुर्थं तेन मोक्षेन प्रत्यक्षं पृज्ञयेत्॥ शिविन इहागाछदृहति

स्तुत्यावाद्य एतानि पादार्थाच मनीयस्मान वस्त्रं गंधाक्षतपष्ट्य इति नैवेद्यानि द्विरक्षण्ये जसेन्ये नमः इति
 ईश्वरकोणदेवता: पूजयेत् । एव मन्यान पिपर्जन्य जयंत कुलिशायुधस्त्रयं सत्यभृशाकाशां वायुपूष्वावित
 तथ एतद्वक्षतपित् प्रतिगंधवं भृगगजयमपित् गणा धीनादो वाग्मिस्कार्णीव पुष्यदंतवरुण असुरशोषं पाप
 गंगा अहिंसुमृत्युभक्तुरसो मसर्वदित्यदित्यः । आपमाविन्विजयस्त्रा अर्यमासविताविवस्वानविवुधाधि
 पमित्रगान्त्यस्त्रमण्डलीधं राष्ट्रवत्सवद्वाग्ना: पूजयेत् । ईशान्यादकोणाचतुष्टयेचरकीविद्वारीपृतं नापाप
 राक्षस्यः पूज्याः । पूर्वादिहित्काशुरन्तुष्टयेऽद्विकां धर्यमणो वरुणदंभकं कासो मविलिपिष्ठोच्चा ॥ सर्वप्रिलेखं
 पूज्याः । नवग्रेदमंडलेनवग्रदान्साधिप्रत्यक्षिदेवान्यं चल्लाकपालदशादिकुपालसहिता न्सं पूज्यवरुणकल
 शं च सं पूज्यमंडलचतुष्कोणाठकलशांश्च सं पूजयेत् ॥ ततो मंडलप्रक्षिप्तमेमागत्यकुं द पूर्वान्तरेधान्यग

गिरुतंकलशंजलपूर्णबहिर्देष्यसतविभृषितंसवस्त्रमंतःक्षिप्तपञ्चरत्नंमुख्यमध्यंचपद्मवंआन्तिग्र
कलशमितिश्छापयेत्॥इमंसंवरणततायामि॥त्यभिमंत्र्यागंगाद्याःसरितःसवांसरासिंचनदीनदा
॥आयांतुयज्ञमानस्यदुर्गतकारकाइतितीर्थानिन्यमेत्॥सप्तमज्जिकाःमवेषिधीश्वसफलानिमहि
रण्यानिचक्षिपेत्॥वास्तुनेवास्तुमंत्रेणगंथपुण्याक्षतादिभिः॥शुक्रवस्त्रयुगंदधार्घ्यपदीपफलैःसहो
अपृथेभूरिनेवेद्यवाद्येःमद्वसमर्पयेत्॥तांबूलंचपथकदधार्घ्यभ्यत्रतःएथक्॥दत्वापुण्याजलिः
कर्ताप्रार्थयेद्वास्तुपृथक्षं॥वास्तुपृथक्षनमस्तुसुभूत्याभिरतप्रभां॥मद्गुरुंधनभान्यादिसमृत्यंकुरुस
र्वदा॥इतिप्रार्थ्यततोदधार्घ्यिणामर्चकायन्च॥एवंयःकूर्लेसम्यग्वास्तुपृजांप्रयत्नतः॥आरोग्यपुत्रपौ
त्रादिधनंधान्यंभवेनरः॥अथमृणामोपणाक्रमः॥वास्तुपृथक्षवाग्दस्यवाचन्तुर्विक्षा॥यद्गूमोऽकूर्लंदि

तोद्गमिपराचांनिक्रीतांनवर्द्धयामि। इति मंत्रेण कुशद्वार्मिष्टिना भृत्यादिगणन्यापि द्वान्निः कास्याऽद्दं
 श्रेयो य सागम्बद्येवारोमस्यावेद्दिमस्तप्रभृमेतिदेवानानीया। स्योनाशुथिविभवान् क्षरानिवेदानी॥ यः
 ठानः शुर्मसप्रथा॥ १॥ वर्तिथापवर्तानां विश्रंबिभिरुथिविप्रया भृमिं प्रवलतिमन्हाजिनोषिमद्विनि।
 इतिशुभ्राभ्यां भृमिमभिमन्या। इहैव तिष्ठन्निमिज्ञातिलिगस्यादिगवती। मध्येतात्वस्य तिष्ठान्मात्वाप्राप्नेन
 दायवः। इति दृवासदिताम्ब्रपद्मुवेः शुद्धोदकेन प्रोक्ष्य कुशानिकार्यभिर्भृमिं संख्य अवनिष्ठनायां भृमो
 प्राची साधनं दृत्वाग्नहभृमो चतुर्द्विक्षु। आत्वाकुमारस्तरुण आवक्षान्नगतो सद्॥ आत्वापरिश्रुतः कुंभां
 आदध्रः कन्दुरीरुयत॥ इति कुंभानदध्यक्षतविभृषितान संस्थाप्य। क्रतेन सृष्टावधिरोद्व-र्गाण्डो वि
 राजन्नयसंधं त्रन्। इति चतुर्द्विक्षसंभारोपणं कुर्यात्। द्वौ द्वौ संभारोप्याभिमंत्रयेत्। त्रै स्त्रै चतुर्द्वि

त्रं च पूर्वगुणे अभिग्रहतु ॥ यज्ञश्च दक्षिणां श्रद्धदक्षिणे रुद्रेण अभिग्रहतु । उपश्चोर्जश्चापरे रुद्रेण अभिग्रहतु । मित्रश्च वसुश्चोर्जे रुद्रेण अभिग्रहतु । धर्मस्तो सुषुणा गज्जन्मी ज्ञानस्त्रैपः । उज्जरत एव स्त्रैपं संमठाष्य । उद्धियमाणा तु दूरपाप्मानो मापद्विद्वान् यज्ञविद्वां अकार ॥ अं नृप्यदेनः रुद्रं मस्तिष्ठापापं गत्रियापदेनः रुद्रमस्तिष्ठापं मर्वस्मान्मोद्दतो मुच्चतस्मात् । इति तत्र मस्तिष्ठापापिभ्रान्तिकाण् येतमद्वादिकं वनिताद्वीकुर्यात् ॥ उद्दृस्य गद्वावस्तमं तो वस्त्रियनस्तानदं समनेसः प्रपद्वा । इति देवतापस्त्रानं कुर्यात् ॥ अथ मंडलां त्यक्षिमभागकुं उन्नतुरम्बुरुद्धिरुद्धवा ॥ कुं उच्चेत्यद्यत्तेद्वश्वयं । यत्राग्निमठाष्यं तेतत्र प्रान्तीः इदकुं संस्त्रात्वीन्द्रीः प्राकुं संस्त्रात्म

म्बाल्केन्द्रालिस्वत्वेन्याद्यग्निप्रतिष्ठापनघाग्निमुख्यां तेन स्त्रैपयिताभिघार्यां ज्ञानउद्वास्याभिघार्यावदानधर्मणायद्वाय ॥ अं अमृताद्विमस्तायान्नुदोम्यग्निप्रथिव्यामस्तम्यग्नित्ये ॥ तयानंतं काममद-

जग्रामिप्रज्ञापतिर्यन्त्रथमोऽन्निगायाम्निमग्नीस्ताद्वा। प्रज्ञापतयेन्नेदुर्दं पुनरवद्य। अनपतेन्नस्यनो
 धेद्यनमीवस्यभृष्टिणः। प्रप्रदातारंतारिष्टर्जन्नेन्नेत्रिष्टिपदेचतुष्पदेस्त्वाद्वा। अनपतयेदुर्दं। अरिष्टाः
 अस्माकंवीराः संनुमापरासेविमेधनंस्ताद्वा॥ अग्नये भूमिर्भूमिमगान्मातोमानरम्मण्यगात्। भूयास
 पुत्रेः पशुभियेन्नोद्दृश्विसमिद्यताः स्ताद्वा। अग्नये वास्तोष्यतेप्रज्ञानीत्यसान्त्वावेगो अनमीवोभवा
 नः। यत्वेमदेप्रतिनंनोज्जुष्टम्बन्नन्नधिष्टिपदेन्नांचतुष्पदेस्त्वाद्वा। वास्तोष्यतयेदुर्दं वास्तोष्यतेनाग्मयाशः
 सद्वात्सद्वीमहिरण्यगानुमल्ला॥ आवः क्षेमउतयोगेवर्नोश्चयंपातः स्वज्ञिभिः सदानः स्ताद्वा वास्तो
 ष्यतयेदुर्दं वास्तोष्यतेप्रतग्नोन्नधिग्यस्कानोगोभर्षेभिर्द्वा। अज्ञराशस्तेसर्व्येस्यामपितेवपुत्रा
 न्यतिनोज्जुष्टस्त्वस्त्वा वास्तोष्यत अमीवद्वावास्तोष्यतेविश्वारुप्याविशन्॥ सस्त्वासुपवा धिनः स्त्वा

वास्तोष्यतये ॥ वास्तोष्यते क्रवा रुणां मन्त्रं सोम्यानां । तस्योभेज्ञा पुराश्वतीनामिंद्रो मुनीनां सरवास्वा ॥ वा
स्तोष्यतये शिवं शिवं ॥ अथ परदत्यकर्मणस्थशुतं ततमवदाय मृष्ट्युदिदेवताभ्योग्रहे भ्यश्च
दुत्वाम्बिष्टशुतं जुद्यात् ॥ वास्तोष्यते क्रवा रुणां मन्त्रं सोम्यानां । तस्योभेज्ञा पुरां श्वतीनामिंद्रो मुनीनां
गग्वा प्लादा ॥ वास्तोष्यतये ॥ अनेनापि जुद्यात् ॥ ब्रह्मज्ञानमिति च दुत्वा पुनरपि वास्तोष्यति पञ्च मन्त्रेष्व
क्षयत्युक्तवित्वं च केन जुद्यात् ॥ वित्वं भावेषु गीफले वां जुद्यात् ॥ अथात्र दिद्रष्ट्यरेत आदिदेवतानां
विज्ञेषतो हां ममं त्रानुपर्देशान्मान्यतः प्रज्ञापति देवतव्याहृतिमं त्रेषु वृक्णामं मन्त्रेण द्रोमः कर्तव्यः ॥
अस्त्रां विशति संगव्याधा अस्त्रावश्वेष्याआ उपमक्कार्कार्यग्रायुक्तात्तलयवक्षो मैविनियोगः ॥ अङ्गभूर्भुवः स्वः
दिद्रष्ट्यरेत संस्ता ॥ प्रज्ञापतये दिद्रष्ट्यरेत सेत् ॥ एवं भूर्भुवः स्वः गर्जन्यायः स्वा ॥ प्रपर्जन्यो ये दृ ॥ एवं सर्वे

भ्योपजुद्यात् । जयंतायेदं कुलिगायुधायः सूर्यायासत्याभृशाय । आकाशाय वायवे प्रस्त्रे वितथा
याग्नदक्षताया । पितृपतयेगधर्वाय । भूगर्जाय यमाय । पितृगणार्थीशाय दीवारकाये मुग्री
वाय । पुण्ड्रदत्ताय वरुणाय । असुराय गोष्याय । पापायरोगायः । उद्धृते मुख्याय भूमाय
सोमायः सपांशि इत्ये अहित्ये आपाय मवित्राय । जयायरुद्राय अर्यस्त्रे मवित्रे विवर्तते । विवृथाखे
धिपाय मित्राय गन्तयेऽस्मण् पृथ्वीधर्गाय आपवक्त्वाय ब्रह्मणे चरक्यादीनां द्वादीनां संकटादीना
मपिजुद्यात् । घृतेनापियथाग्निद्वेषमः कर्तव्यः । अथाहित्यादिनवग्रदेभ्यः माधिप्रत्यधिदेवेभ्याविना
यकाटिष्ठन्ते कुपालेभ्य द्वादि । क्षेत्रकुपालेभ्य वरुणदेवताभ्य असमिदान्त्यचरतिलयवत्रीद्विभिर्यथा
संभवंदुत्ता । यदस्यकर्मण इति स्तिष्ठतुतंदुल्वामामधेमिथ्यसंनदनं चाग्नेऽप्रहृत्य उत्तारादीनुत्याप्ता

यथित्तादुतीश्वरुत्वादृग्गतीतेनात्येनपक्षवस्त्रसद्विनेनपूर्णाद्वितिंउत्तिष्ठन्यज्ञमानान्वारध्यः। मृधा
नंदिवः। सप्ततेऽपग्रे। पूर्णाद्विः। पुनस्त्वाद्विः। पूर्णाद्वितमुत्तमाजुदोतिदेवागातुविद्वितिपूर्णाद्विः
नुद्यात्। एतरंपरिषिन्यपूर्णपात्रोद्ग्रासनंदत्वात्रक्षणपूर्णपात्रंद्यात्। दक्षिणांच। वासुदेवताभ्या
कोक्षपालेभ्यश्वबलिंद्यातेऽ। द्विरण्यरेतसेयंद्युतान्वतिर्नमःपञ्चन्याये। एवंसर्वभ्योपिबलिंप्रत्ये
कंद्यात्॥ त्रैस्त्रणेयंवतिर्नमः। ततःसर्वभ्यशिग्नादिभ्योपिरण्यवलिंद्यात्। कोणोष्वरक्ष्यादीनां
द्वारेयुद्धस्कंदादिभ्योपिबलिंद्यात्। सामर्थ्येसतिनडागवास्तुक्षबलीन्द्यात्। नोन्वेन्माषतंउत्तव
लिंद्यात्। ततोव्याघ्रुपूजनंदत्वायांतुरेवगणाःसर्वशूजामादायंमामिकं॥ उश्कामप्रदानार्थेषुन
गगमनायन्विवरज्ञेत। ततःआचायाऽदिव्रास्त्रणाःशूजमानमभाषिन्वेयः। शांतिवरुणशोदकः

पंचपद्मेः मपरिवारं पूजमानं। समुद्रयेषाः आपादैरुष्यपायमानवरणमंत्रेः सुरास्त्रामभिपिंचंतु उत्था
 द्विभिरभिषिचेयुः। सर्वोपथिपुण्यगंधन्नलेनाभिषिक्तोयज्ञमानः धोतवस्त्राणिहृतापूर्वं अतवासास्या
 चार्यायद्वात्॥ आचार्योयज्ञमानायतिलकंसुत्रादोमहतविभृत्यावुद्धत्सामेतिलक्तादैरक्षांनिधाया
 थाचार्यप्रसुखादिभ्योक्त्विग्न्यश्वदक्षिणांयथोक्तंदेवात्॥ तत्तोमंडलमध्येन्द्रलस्त्रानसुखांदिग्या
 भगवान्भवितांप्रमदारपाधारांद्वीचाद्वयगंधाद्विभिः पूजयेत्। तत्र जलेनापूर्वद्वारुद्धापयित्वानन्त्र
 चतुसुखांयप्रज्ञशायनमः इतिंगच्छाद्विभिः संपूज्यनैवेद्यद्वन्नप्रणाम्यक्षमस्त्रेतिविसरजेत्॥ वास्तुपू
 रुषनमस्त्रेस्तुभृत्याभिरनप्रभां॥ मद्दुरुधनधान्त्यादिसम्धंकुरसर्वेऽस्ति। पुनः शान्त्रणाः सदपूर्व
 यक्षमित्पुण्याद्वयाचग्रित्वाशिवंश्चिन्मितिन्द्रयात्॥ कर्करीगद्वात्वावास्तुमंडुक्तुलिहिताकाशपद

प्रदक्षिणकर्मणसूत्रमार्गेणतोयधारांकारयेत्। तेनमार्गेणगृहारंभंकुर्यात्॥ एहूप्रवेशनुपुण्याद्वा
याच्चित्वापूर्णकलशांनिधाययवगाः शूमधान्यनीवाग्कंगृथामाकचणकसप्तधान्यानिरुपयितो
। शुंनशांतिंपृतिवागृहूप्रवेशांगनांदीमुख्यांविधायउष्टुदेवतापृजांशूलावेष्वदेवतिहरणाद्विकंकृता
येष्टुवंधुभिः सद्भुञ्जते॥ ॥ अजीजनटिति० तोतन्त्रैतावभूशूलगृहूप्रवेशः॥ रुपं हैश्च यंदृद्विभ
यानभाग्यददानुमेऽपुत्रान्देदिधनंदेहिसर्वान्कामांश्चदृहमेऽपि ॥ विश्वप्रंकाशेवास्तुगृहूप्रवेशपृजाव
धिः। ममाप्तः॥ अथतदागवास्तुकर्मणिमस्यपुराणोक्तंप्रयोगः॥ आदौभूमिदक्षणं॥ अथेतामधुंग
ब्राह्मणस्य। रक्ताकषायाक्षत्रियस्य। पीताकषायावैश्यस्य। शूलमाकषायाकेऽकाश्चरुस्य। भूमिः प्र
त्वास्तो॥ तत्रशुलक्षणानिविचारयेत्॥ भूमेऽप्यग्णिमात्रगतेगोमयोपलितेनतुदिक्षुवान्द्रिपत्राः

यथा पूर्णशारावचतुष्टयं च नहोपक्षिपेत् ॥ तत्र पूर्वदिकुप्रयत्नया श्रावया ब्राह्मणस्य । दक्षिणादिकुप्रयत्नया श्रावया क्षन्नियस्य । पश्चिमादिकुप्रयत्नया श्रावया वैश्यस्य । उत्तरकुप्रयत्नया शूभ्रस्य । शुभानिकुप्रयत्नया शूभ्रस्य । फालकुप्रयत्नमायाभूमौवसंषुब्दीनेषु त्रिसप्तादोरात्रे अन्यतमापपन्नैरुत्तरेऽन्तर्जममध्यमामध्यमभावेन शुभेऽन्तसिजानीयात् ॥ एवं ज्ञात्वात्मगादिकरणार्थमिथुमिहितिमनसापरिगच्छ प्रशस्तिद्विमवस्त्रं देशगम्भीर्मान्यफलसंमन्वितं तत्पूर्णघटनाधीयमेस्तु विकाशोभितां शुभेऽलवनां सागरवेष्टिः तां शुभमिथ्यात्वागांधान्विभिरभ्यन्वर्त्य इत्यादिदिकुपालस्यादिनवयवद्वागायश्चादिदिकुप्रयत्नां विधाय दक्षिणामाप्यभन्तन्त्रकुप्रयत्नस्य स्तिवाचनमंत्राणां वसंक्षयमंत्रयज्ञाप्रतिरूपात्यन्तसंक्षिप्तां श्यायं जपीता आचार्येण सद्यवज्ञसानः सूत्रधारक्षवकूपास्तर्णित्वाणीति । रात्रिशोषेऽन्तर्जमवदर्गनं शुभाशुभफलतात्वारं भंग्यात् ।

ततोवासुकरणार्थं दिनुश्शयपरिमितं च तु रस्त्रमंडलकारो पणवद्विर्वाल्कुदानयोग्यं दर्पणोद्धर्संनिभं
ध्यानं निर्माय वास्तु दिनेत्रज्ञत्वं स्वं कलशं निभाय धरादेवी मशैलवन सागरां ध्यात्वा बास्य गंथादि
भिरभ्यन्वर्यं द्वादिलोकपाल नाग यंक्षादिरेवताः संपूज्यमाषभक्तवल्लिपृवर्वदृत्वागुरुकास्तादिर्दीपगहि
तेकालेषेशास्त्रभावणकार्तिकफाल्गुनमात्रगन्यतमेमासिमतांतरे आपादेषिअथिनागंदिणीमृक्षेत्रख्य
श्रगमग्निः स्वानीद्वस्तानुराधाधनिष्ठान्यतमनक्षत्रेन्द्रव्यधञ्जानेश्वरान्यतमवारेशुक्ष्येक्षयन्वयाधा
तश्वक्षुगं इति गं उपरिघवेऽग्निभ्यतीपातयन्त्रितान्यतमयोगेष्वेनमैत्रचित्रराजगंधर्वाभिनितगंदिणमा
हं द्रान्यतममुद्देष्यष्टीक्ष्णाद्यन्तिथोभद्रार्थप्रदरविदीनेयज्ञमानचंद्रतारानुदृतभुभद्रिनेशुभयदेनी
दित्तेष्टिरुद्गेनवास्तकमंकुर्यात्॥ वास्तकदिनेयज्ञमानचंद्रसर्वेषधिजत्केनस्त्रातो धोतवासाः सुप्रश्नाति

तपाद्वाणिः पूर्वाभमुख्युपविश्यकुशतिलयवज्जलान्यादायामुकमासेपस्तेतिथोअमुकगारेविः सर्वपा
 पसयप्रद्वंकशिवंद्वरिधामप्राप्तिकामोवाम्लुसंस्कारंकतुश्वानयितव्यपुष्टरिणीभाविजलविंदुममसंव्यवर्प
 इताविष्टिन्नम्बगंकोमः पुष्टरिणीवास्तुकमांहंकरिष्ये॥ तदाद्वैतुशुश्वर्त्तशांत्यर्थमभ्युद्यार्थंचन्नाम्लणेऽस
 दस्यस्तिपुण्यादवाच्चनंकरिष्ये। कलशद्वयंनिधायपूर्वोत्तरतपुण्यादंकुर्यात्। विप्रेभ्यादक्षिणांदद्यात्। ग
 णंपतिरुगरिसद्विंतिंगोर्यादियोउभामात्प्रजनंकुर्यात्। गोरिपन्नाउच्चोमंधासाविनीविजयान्नया। देवसे
 नास्त्वादामातरोक्तोकमातरः। हस्तिः पुष्टिः स्तथातुष्टिरात्मदेवतेयासदात्थिअंचप्रजयितावमोः पवि
 त्रमसातिवसंर्थासंकुर्यात्॥ सत्यानामकक्षः इति। मातृकाप्रजाः॥ ततोद्यपुण्यिणीवास्तुनिमित्तकाम्युद्यिक
 कश्याद्वकरिष्युत्याभ्युदयिकंदिरण्येनवत्ताष्टाभ्योन्नाम्लणेभ्योदद्यात्। अथआत्मार्यवरणं। ततोऽक्षत्

णवं न मेतत्कर्मजाता न तनवस्त्रं परिधा योपवेशयगंधा द्विभिरभ्यर्च्यवग्ण संभृतिमादाय अद्यपुष्टगिर्ण।
वास्तुकर्मणीत्काग्निविधानासु करुगुरकुर्मकर्तुमेभिर्मरुरुकं ग्राभरणयज्ञसूत्रके युग्मकर्मांगुलीय
पवित्रकपुष्पचंदनतां चूलवासोभिरमुकगोत्रममुकशमोणं ग्राहणमाच्चार्यवेनलंगमद्वेष्टुन्। ततो स्मी
ति प्रतिवचनं। ततः आच्चार्यं ग्रस्योक्तविधिनामध्युपकरणमन्वेत। पूर्वोक्तवत्। अथाच्चार्यः पूर्वोक्तसुलभि
तभूमावुपविग्यप्राचीसावनं दृतोपच्चगव्येन पूर्वोक्तरीत्याभृमिमंडुलस्नानं कुरुचमिंचेत। ततो मंडुलकोण
चतुर्ष्वये ईशानकोणाद्वारयविनांतुतेतलेनागात्माकपालानुकामगाः। अस्याच्चार्यां ज्ञेनि आयुर्वकरा
मदेतिपरित्वावादिरकीलवचनतुष्टयनिगदनेत। ततः कोलकृचतुष्टयां तर्गुमिभ्यो अभ्युपथसंप्रभ्यो येवा
न्येतं भमास्त्रता। तेभ्यो वक्तिं प्रयुक्तमिषुण्यमोदेन मुन्नमस्मिति बत्ति चतुष्टयं माषभक्तं द्वयात। ततको

लक्चतुश्यांतरेप्रथमं प्रागायत्रादशरेष्यास्तु दग्धायत्रादशरेष्याः कृनकशळाकृयाकुर्यात् ॥ तत्र क्रमः ॥ अं
 शांतासि· यशो वरण्यसि· कांतासि· विशालासि· प्राणसद्वितासि· प्राच्यासि· समनाअसि· नेत्रासि· सुभद्रासि
 । सुरथासि· उतिप्रागायत्रादशा ॥ अंद्विरण्यासि· सुर्वतासि· लक्ष्मीतांसंविभूतिरसि· विमलासि· प्रियासि ॥
 पयोसि· कालासि· विशोकासि· उद्गासि· उतिदशो दग्धायत्राः कथ्यात् ॥ ततः सूत्रदारकेण ताः मूसमाः शु
 त्वापिष्टानकेऽकाङ्क्षीति पदानिमस्य कृनिर्माय ॥ ॥ मंडलपट्टिमेघिमेघलंयोनिचकंद्रजपरिमाणं कुरु
 यात् ॥ तत्र द्वित्रिचतुरं गुलोऽधिताः द्वित्रचतुरं गुलविस्तारास्तिम्ब्रामेघलाः कार्याः ॥ योनिकृद्वादशां गुलायां
 ताषु दंगुलविस्ताराकृमं पृष्ठोन्नतमध्यां गुलमात्रोऽधितप्रांतागज्ञो भ्रमद्वरीमधिद्राव्यदलतुल्यमेघला
 यातपरिधायां ॥ ततः कुड्डत्रयमाद्यपरिमूद्यगामयोद्काभ्यामुपत्तिपृष्ठकुड्डेसिक्तास्तीर्थुद्विष्टायाः

धृत्याभुद्यकां स्य पात्र मुमग्निं कुर्वन्निदध्यादो भूर्भविसुवरेमिति । सम्यगग्निरक्षां कुर्यात् ॥३५॥ शुक्रकामा
शिभिः । अथ मंटल समीपं गत्वा मंडलवस्त्रमास्तीयं तं उक्तान्प्रसार्यति लेको इति पश्चात्तु परिच्छ
यित्वा पंचतत्वारिंशत् कोशकानि यथाभंति । तथा कुर्याति । ईशानकोणादारभ्यप्रादक्षिण्येन शिरि
प्रभृतिनश्चिविप्रभृतिपंचतत्वारिंशत् देवताः ॥४५॥ सुवर्णप्रतिमामुक्तिवित्वा मङ्गल्याः । तत्रक्रमः । निश्ची
पञ्जन्यकश्चत्त्वयं तकुर्विशाग्नुधः । मर्यः सन्याभुद्यास्तद्वाकाशो वाग्नुवच्च ॥ पृष्ठाच्च वित्तथश्चेवत थेवचंग
हक्षतः । यमः स्तद्वज्ञां धर्वेभिं गरजो मग्नस्तथा । यित्तद्वो वारिकोलदक्षप्रीवः पुंष्पदंतकः । वरुणश्चासुरः
मुोषः पयोरोगम्भयेवत्त । अद्विर्मुख्यश्चभद्रान् : सोमः सर्पाश्चितार्दीतः ईशानादिकोणादारभ्यम्
उक्तो भारक्रमः । ईशानकोणो प्रथमेंशिरीषकपदः । तद्वक्षणपदे तदध्रः परेजयंतो द्विपदः । दक्षिणप

दत्तरथः पदेचकुलिशायुधोद्विपदः। तदूक्षिणोभाकाशएकपदः। तदूक्षिणोत्तद्धश्वसत्योद्विपदः। तदू
 क्षिणोत्तरथः मुशोद्विपदः। तदूक्षिणोभाकाशएकपदः। तदूक्षिणकोणकोषेवायुरेकपदः। इति पूर्वोद्दिग्मियं
 क्रेणः कपदैद्वौपंचद्विपदः। पुनरप्येकपदैद्वौशत्रिवाच्यां एवं चतुर्द्वया। दृक्षिणपंक्तेवायोः पञ्चात्प
 देश्वाणकपदः। तत्पञ्चात्यरेतदुत्तराथः पदेवितथोद्विपदः। एवं गत्तदृक्षिणपतिः। गंधवेऽभंगराजे
 कः एतद्विपदः। ५। तत्पञ्चात्यरेश्वाणकपदः। तत्परजः कोणकोषेपित्तगणएकपदः। इत्यद्वौदृक्षिणपंक्ते
 दापश्चिमपंक्तोपित्तगणोत्तरपदैद्वौवारिकएकपदः। तदुत्तरपदेतत्पञ्चात्थः पदेचकुलीवः पुष्पदंतः वर-
 ण अमस्त्रशोष्यः। ६। द्विपदः। तदुत्तरपश्चाप्यएकपदः। तदुत्तरकोणरोगणकपदः। इति पश्चिमेद्विग्निः। ७। एवमु-
 दक्षपंक्तेगणगणदत्तर्वपदेअद्विरेकपदा। इत्युद्वयं क्रोऽ। ८। इति उत्तराव्यादितोद्वितिपर्यंतेन द्वादशोकप

द्वांशुं गतिर्द्विपदा लेखनीयाः ॥३२॥ एतत्कोणाथः कोणचतुष्टयेषु आपवत्समविताविबुधेषाराजयक्षा
णः एकयद्वाः । तदथः कोणं चतुष्टये आपः सावित्रविजयरद्वाः कोणं षुसंस्थिताः ॥३३॥ कृषदेवगः ॥ अर्यः
माच्चत्रिकस्त्रिमित्रः एव श्रीथराः ॥३४॥ क्रमात् पूर्वतोऽद्विष्टविन्देयाश्चत्वारः स्त्रिपदेश्वराः ॥ मध्येन च पदे
ब्रह्माच्चेवं देवास्त्रयोरद्वा ॥३५॥ पूज्ञासमयेतुक्रमः । प्रागायंतः कोणगाश्च परित्वाब्रह्मणः स्थिताः ॥
अर्यमासविताच्चेवविवस्वानविबुधाधिष्ठियः । मित्रो थगजयद्वाच्चतथाएव श्रीथरः क्रमात् ॥३६॥ उपवयवृत्त्वोष्टमः
पञ्चतारिंशत्करोन्नमाः ॥३७॥ तात्वेवं छाननामानिब्रह्मणासद्वितान्यज्ञेत् ॥ अस्यार्थः ॥ मध्येन च पदं द्वात्पूर्वप
द्वन्द्वय अर्यमातदक्षिणामः । यं कोणपदेसविता । नवपदाद्विष्टविवस्वान । तत्प्रवादनः कोणं
यदेविबुधाधिष्ठियः । ब्रह्मणः पश्चिमपदं त्रयमित्रः ॥३८॥ तदुत्तरासध्यकोणनं पदेनाजयस्माः ॥ तदुत्तरपद

न ये पृथ्वीधरः। तत्पूर्वकोणांतः परे आपवत्सः। एवं चत्वारः मन्त्रिपश्च वाग् कृपदाः। मध्यनवपरे षुग्रला॥
 एकान्त्रीयसद्गुह्यः काणचतुर्थये गंधमात्यां वग्नं वृत्तकर्मश्च तुष्टयं स्थापयेत्। बद्धिः कुलगचतुष्टयमेमी
 पे ईशान्याद्विकोणेषु च ग्रन्थीचविद्वार्चिवृत्तनां पापग्रन्थसीपूजयेत्। इन्द्रयमवरं गमोमाः। पूर्वाद्विद्वार
 देवताः। स्कंदोर्यमाङ्गं भक्त्विपिलिपिष्ठश्वेतवताः। पूर्वस्याद्वारेऽन्द्रस्कंदोदक्षिणस्याथमायमेणोऽपश्चि
 मेव ग्रन्थं भक्तो। उजरेसोमयितिपिष्ठो। पूजयेत्। ततो बद्धिः पूर्वाद्विद्विक्षुमायभक्तबद्धिर्देयः। न त्र मंत्रः
 भूतानि। क्षमायापि क्षेवेति प्रवृत्तिकृचन्। ते गण्डं तु बद्धिं सर्वधार्माण्डाम्यदं पुनः। तताव्याहृतीरत्का
 तु जं देवतनाम्नाचतुर्थं तेन मांतेन प्रत्येकं पूजनीयाः। तथा ॐ भूमुवः सुवः श्रिविनुद्गाग उद्गति
 श्रुत्याचाह्वस्थापयित्वा। तानिपाद्याद्वितीयं श्रिविनेन मः। पुण्याणि। ॐ श्रिविनेन मः श्रिः संपूज्य

एतानिवल्वगंधपुष्पयृपूर्णीपनैवेषतांबुद्धानन्निखिनेनमः। ईशानकोणादिदेवताः पूजयेत्॥
एवमन्यानपि पञ्चन्यज्ञयंताऽदिनपिपूजयेत्। आपस्तथैव सावित्रीजयोर्द्गः प्रदक्षिणमिति मृत्याक्षे
आपश्च इकारांतः वसुगणमध्येयतितः। स एवोत्र न तु जल्याचीदूलंतः। अयं ममाविवरद्गादिग
णसादचर्यात्। शारीरक्तस्तथा सोमो ध्वजश्चैवानिकानक्तो। प्रत्यूषश्चेष्टभासश्च वसवोषो च नाम
भिरितिवस्त्रकक्थनात्। न तु यस वावकोपिदूर्लंतो वहुवचनांतः य उनाभावात्। ततो मंडुलपश्चिम
मेकुंडपूर्वोज्जरधान्यरात्रिः इति कलः। जलपूर्णवद्दिर्द्युश्वसनविभूषितं वस्त्रमंतः। क्षिप्य पंचग्निं मु
खरुपंते पक्षुवंयवानामुपरिग्रापयेत्। आन्निग्रन्तं शंमद्वि। पुनरुज्जानिवर्तम्ब्य। सानः सहस्रं। इति

रुपयिता। इमं मेवरुणं तत्त्वायामि इति वरुणमभिमन्त्र्य। गंगाद्याः सरिताः मवीः मरांसि च नदाह
 द्याः। अथार्वानुयन्नमानस्य दुरितश्च यकारकाः इति तीर्थानि न्यूने त्। मस्तमज्जिकास वैष्णवी शक्षिपैत्।
 अनेनैव व्रतमंत्रमंडलपूर्वोन्निगतः कलशांतरं वर्धनी सद्भितं स्तुपयेत्। ततः कुंडपृथ्वी मोन्नरतो व्रद्धवेद्यां
 नवयद्वान् साधिप्रत्यधिदेवान् सत्त्वो कपालान्नवयद्वारोक्तीयामंस्तुप्य पोउर्णोपद्वार्गः गणो गोदुर्गा
 दीभ्युपज्जयेत्॥ एतदीशानकोणेवारुणकलशांस्तुप्येपूजयेत्॥ अथ याज्ञत्वो वाज्ञमंत्रेण गंथ्य पुष्ट्या
 द्वितीयादिः। शक्तवस्त्रयुगं द्वाधूपदीपकलैः सदृशं पूजयेद्यवाद्येः सदृशमसुपर्येत्। तां वृ
 कादिर्नवेभ्यो द्वै भ्यश्च पृथक् पृथक्। द्व्यापुष्प्योन्निकंतो व्रायेद्वास्तपूरुपनेममन्नुनायाभि
 रतप्रभोः। मदुद्धन्धनवान्यादिसंस्कृतवदेति। इति प्रार्थ्यं ततो ह द्वादशक्षिणामवर्को यं च ॥

एवं यः कुरुते सम्यक् वास्तु पूजां प्रयत्नतः। आरोग्यं पुनर्पोक्तादि धनधान्यं लभेन्तरः। अथ वास्तु मंडपम्
वाग्द्रस्य वास्तुणारोपणं कुर्यात्। तत्र क्रमः। आपसंबः। यद्युमेः कुरुमिति मंत्रेण दर्भदूर्वा मुष्टिना भृता
शान्तिर्दृश्य द्रव्यं प्रवृत्ताना स्तूपं वैकुर्यात्। इदं श्रेय इति देवानामीयस्योनामृशिवीति ब्रह्मेति शुभं
भृमिमभिमंत्य इहैवति शान्तिमित्तोति दूर्वा सहिता म्रपत्त्वेः शुभो इकेन प्रोक्ष्य कुद्राक्षिका इभिभृमिं
परिष्ठ्रेत्य अत्र निष्ठेनायां भृमो प्राची साधनं च लावास्तु गृहमंडपभृमो च तु दृक्षु आंक्काकुमारस्तेर
गृहस्ति इत्यक्षतविभृषितान् कुम्भान्संरुपं ज्ञते नम्थणा विति च तु दृक्षु दृक्षु संभावागोपयेत्। अ
भिमंत्रणं कुर्यात्। ग्रस्त्रचतुर्थं च पूर्वमृष्टेण ग्रभिरक्षेत्। यज्ञश्वदक्षिणां च दृक्षुणं मृष्टेण अभिरं
क्षतु। इष्वान्तश्चापरस्तु। मित्रश्वदवरणं व्रोक्तरेत्। धर्मस्तो रुद्राणाराजश्रीस्तंगतपः। उत्तरतः॥

कंस्तुमंखाप्य॥ उप्तिष्ठमाणाऽन्तितव्रस्तुपापिष्ठान्वहिर्निष्काशयेत्॥ इदं स्यग्रहावक्तुमंतोवरुथिनः स्ता
 नदं स्तुमनसः प्रपद्य॥ उत्तिर्देवतोपरानं कुर्यात्। अपथेमंडलात्यश्चिस्तमागत्यकुंडौ॥ यत्राग्निरुद्धाप्यतते
 त्रप्रोक्तीरुदकुसंस्थाप्य इत्यादिरुत्वाइरानीवाग्निं प्रतिष्ठाप्याग्निमध्मादृक्षिणोजरं रुजरथर्तः प्रागुद
 गच्छेदं भैरविनिष्ठुणात्। अग्नेरुजरतः इव्यन्तिरुद्धाल्पोप्रोक्षणपूर्णपात्रो॥ इदं मस्तुवाविज्ञि। यदुपा
 न्नाणिप्रयुक्त्वा त्रिस्तुत्वानिपान्नाणिग्रुते अंचविस्त्रस्यत्रिः प्रोद्यपूर्णपात्रमादायं पृ
 वं यत्वा त्रिस्तुत्वानिपान्नाणिदभैर्युसादृयत्वादैभैः प्रछाद्यब्रह्माणदृक्षिणतोदभैर्पुनिपा
 दवर्गत्वा भैरविमादायाद्यकर्त्तव्यपुष्करिणीवारुकामकर्मणीरुतारुतावेक्षणरुपुन्नरुलकर्मकर्त्तुमे
 भिः वं दनाशत् पुष्पतां वृत्तवास्त्राभिरमुकुर्गोन्नममुकुर्गमोण्ड्राम्लणान्नत्रलतेनतामस्तुर्णोग्रव

तं सप्तितुकोऽनग्नेः प्रदक्षिणां कारणित्वा सनेत मुपये शयेत् । अथात्यसंस्कारं तृत्वाग्नेः पश्चाद्बूद्धि
ष्विः त्यस्त्रुम् स्मृवो निष्टप्य संस्त्रुत्य स्यो ज्ञरतो निधाय परिधान्यरिदधाति मृष्टविष्वपश्चाद्यशि
एतोऽर्णा ज्ञासंस्तीद्य पश्चिष्ठन्तस्य मुज्ञरतः उद्यमं मध्यमं प्रागग्रावितरो मध्यमं परिधिमुपस्थित्यपुर-
स्त्रादृधीभावारसमिधावद्धात्यनियमित्यसमिधमेकामवत्रिष्प्यपञ्चदर्शानादधाति
प्रजापेतये म्याहंति । अथावारो ज्ञदाति मृष्टवेणाय माद्यो ज्ञरं परिधिमन्ववहृत्यप्रजापतयेति द
स्त्रिएणाप्राचं मज्जैः संततमावारण्याति सुचादृतीयमेंद्रमिति स्त्रुत्यरिधिमन्ववहृत्यप्रागुद्यन्वजु-
ष्टिरूपात् । अथ चक्षेष्य आत्मभागो जुहोति अग्नये स्त्रादेवकज्ञरपूर्वे रेषां मायस्त्रादेति दक्षिण
हृत्यात् । अथ चक्षेष्य आत्मभागो जुहोति अग्नये स्त्रादेवकज्ञरपूर्वे रेषां मायस्त्रादेति दक्षिण
पूर्वे रेषां मध्यमं पूर्वणग्रथोपदेशं प्रथानादहृती जुहृत्यात् । अत्रांतरेयज्ञमानेन तृत्रमात्रमग्नि

देवतं इदां तिन्न ज्ञातं सोमं दैवतं शिरव्यादिभ्यः ४५ देवता भ्यो वास्तोष्यतये आदित्यादिनवग्रहभ्यः अ-
 न्यभ्यो देवेभ्यश्च मम यो न्न श्वमिति त्यागः कर्तव्यः । अन्न च संश्रय प्रियताभिघाय एदिग्नेस्याभिघाय
 वदान धर्मेणावदाय । ४६ अमृतादुतिममृतायां जुहोमीति पूर्ववज्जुहुयाग्ने । पुनरवदाय अनपते ॥
 अरिष्टाः ४७ भूमि भूमि मिमगात् ॥ ४८ प्रवास्तोष्यते प्रति ॥ ४९ वास्तोष्यते शुग्मया ॥ ध्वारस्तोष्यते प्रतिगणो ॥
 श्रामीवदावास्तोष्यते ॥ वास्तोष्यते अन्नवास्तुणां सत्रं सोम्यानां ॥ तस्याभेन्नापुराद्वितीनमिद्रामुनी
 नां सरदार्ज ॥ ५० ब्रह्मलज्जानमिति ब्रह्मणेऽजुहुयात् ॥ पुनरपि वास्तोष्यति ॥ ५१ संत्रेष्वक्षयुताक्षविल्वप्तं
 केन प्रत्ये कुञ्जुहुयात् ॥ अन्न शिरव्यादिदेवतानां विशेषतो होममन्नानुपदे शास्त्रामान्यप्रजापतिदेव
 तया हुतिमंत्रपूर्वक्तोममन्त्रेण होमः कर्तव्यः ॥ अस्ताविंशतिसंख्यावाप्नेकमस्तावस्तोवाभ्रात्यम

धुर्क्षिणाय जलय वद्दो मेविनियोगः। अंभूर्भवः स्वः ॥ शिखिनेदं ॥ अंभूर्भवः स्वः पर्जन्याय स्वः ॥ एवं सर्वे भ्यो जुद्यात् ॥ उत्ताय ॥ कुलिशायुधाय ॥ सूर्याय ॥ सत्याय ॥ भूर्गाय ॥ आकाशाय ॥ रायवे ॥ पूर्वे ॥ वितथाय ॥ ग्रहक्षताय ॥ यमाय ॥ गंधवाय ॥ भूर्गराजाय ॥ श्रगाय ॥ पितृगणाय ॥ देवा ॥ इकाय ॥ सुग्रीवाय ॥ पुष्यदंताय ॥ बरुणाय ॥ असग्राय ॥ शोषय ॥ वापाय गोगाय ॥ अद्ये ॥ मुख्याय ॥ भूमियाय ॥ सोमाय ॥ सर्पाय ॥ अदित्ये ॥ इत्ये ॥ आपाय ॥ मविन्द्राय ॥ तथाय ॥ रुद्राय ॥ अर्यमणि ॥ मविन्द्रे ॥ विन्दुधाधिषाय ॥ मिन्द्राय ॥ राजमहेमणि ॥ पृथ्वीधराय ॥ आपवृत्साय ॥ जल्लणि ॥ चक्रयादीनां ॥ इद्रादिभ्यः ॥ स्वं द्वादिभ्यो पिजुद्यात् ॥ ततः आदृतिश्चातेन प्रज्ञे शंतपं येत् ॥ अत्र वावित्वपंचकदो मः ॥ विन्दमा केषु गीफलेवोद्धामः ॥ शृतेनापि प्रत्येकं संख्ये यजुद्यात् ॥ आदित्यादिनवद्यमो जुद्यात् साधि

प्रत्यधिदेवभ्यः। विनायकादिपञ्चभ्युद्गादिग्रालंकपालेभ्यः मवर्णभ्यश्चद्रुत्वा। यदस्यकर्मण् ॥
 तिष्ठिस्तद्वत्तंद्रुत्वासमिधमिथासंनद्वन्वाग्नीं प्रहृत्यादिजयादीन्द्रुत्वाअनाज्ञातादिप्रायश्चित्ता
 द्रुतीश्चद्रुत्वा द्वारशरण्हर्त्तिमान्येनफलवस्त्रमादित्वेनपूर्णाद्रुतिमुजिष्ठनयुज्मानान्वाग्भ्यः सूर्धानंदि
 वः सप्तनेऽभग्ने यृष्णादोर्बिः पुनस्त्वादित्या पूर्णाद्रुतिमुज्जहोतीतिपूर्णाद्रुतिरेयागानुविन्द्रुति
 च ज्ञाद्रुत्यात्। ततः उत्तरपरिग्रिष्यसदसीत्यादिपूर्णपा-त्रोद्वासनं च लभ्व द्रुणेष्टर्णपात्रं द्रुतात् अष्ट
 मुष्टिभूमिकान्विज्ञत्वादिष्टुष्टुकर्तुं। (पुष्टुष्टुकान्वेव च त्राग्रिष्टुष्टुपात्रं तदुच्यते) अग्निसैर्व्यमुच्चेणाग्नितो
 भग्नानो यंत्यायुषं जमदग्नेग्रिति सर्वेषां नदादेष्टुष्टुकुरुति॥ ततो वास्तुदेवताभ्यः प्रत्येकबलि
 द्रुतात्। अशिखनो यं घृतानबलिनमः॥१॥ पद्मन्यायायं शोत्यलघुतानबलि०२॥ अग्नितायायं पी

तथांजपिष्ठनवलिः ३। कुम्भशायधायायं पंचरत्नपिष्ठककुम्भिनवलिः ४। मूर्यायायं धूमनकवितानवलिः
५॥ सत्यायायं द्युताक्षगोधूमनवलिः ०६॥ भूर्गायायं मण्वनवलिः ७॥ ३ राकाशायडामुखीवलिः ८॥ वाय
वेसन्तुनवलिः ९॥ पूर्णमत्तानवलिः १०॥ विनथोयचरणकोदनवलिः ११॥ ग्रदक्षतायमव्यंनवलिः १२॥ यमायपि
क्षितीदनवलिः १३॥ गंधवर्वायं दोदनवलिः १४॥ भूंगराजायमाषमुझनवलिः १५॥ मूर्याययायकानवलिः १६॥
पितृभ्यः रुसरनवलिः १७॥ दोवारिकायदंतकाशगुरुमपिष्ठनवलिः १८॥ सुग्रीवायपृथिवीनवलिः १९॥ पुष्पदंता
यथायसं २०॥ वस्त्रायपिष्ठ २१॥ असुग्रायसत्त्वणपायसव २२॥ शोपायद्युतोदनं २३॥ पुष्पायपिष्ठगो
धाव २४॥ गेमायद्युतद्वक्तव्यलिः २५॥ अद्येपुष्पव २६॥ मुख्यायायानवलिः २७॥ भूमारायमुझोदनवलिः २८॥
मोमायद्युतपायसं २९॥ सर्पायपायसव ३०॥ अदित्येगोधूमसोदान्तिका ३१॥ दित्येष्टरिकावलिः ३२॥

आपायक्षीरवनि॒॥ सावित्रायलङ्कुसमरिचकुगोदनवलि॑॥ जया॒य घृतचंदनव॑॥ सद्ग्राय घृत
पायसं॑॥ अर्यमण्डार्कर्गायायसं॑॥ सविवेगुप्रपुकंब॑॥ विवस्यतेरक्तचंदन॑॥ विवुधाधिपाय
घृतदग्निलोदनव॑॥ मित्राय घृतोदनं॑॥ राज्ञयैमणामपक्षमाषवलि॑॥ पृथ्वीधर्गयमाष
वलि॑॥ आपन्वसायद्यधिवलि॑॥ उंच्रक्षणोपन्चगव्ययवतिलयुतहविश्वरविधभमृश्ववलि॑॥ ५५
वास्तुपुरस्यायद्योदनव॑॥ ततः सर्वभ्योहिरण्यवलिंदघात॥ द्विरिवनेयंहिरण्यवलिर्नमः॥ इत्यादिप्र
योगणायभ्योपिदघात॥ ब्रह्मणोऽप्यस्त्रिभीजोर्नमः॥ ततोमउक्ताद्विरीशानकोणाचक्षयायंमाषभक्त
दाविः॥ घृतपायसप्रकेसरंवलिर्नमः॥ आग्नेयांविदार्थे अयंमाषभक्तदारद्वावलिर्नमः॥ नैर्जर्त्यांपूतना
यैर्द्युभक्तेरक्तचंदनद्विदाव॑॥ वायव्यापापरक्षस्यमाषानसेववक्षीरव॑॥ ततः पूर्वद्वारेसृश्यायै

द्रायमंदायत्त्वक्षीरसेऽध्ययायसब् ॥ दक्षिणे द्वारेयमायायोमाषभक्तवः ॥ पथिमेव मूणाय ज्ञंभः
कायमाषरक्तचंदनवः ॥ उत्तरेसोमायपित्रियमाषभक्तवः ॥ अथाग्नेः परिद्वादिकोक्तपात्मभ्योः
माषभक्तवः ॥ उत्तरद्रव्यात्काभेत्रिप्रभृतिभ्यः पायसवलिंद्यात् ॥ ततो व्याघ्रप्रजनं कृतायां तु देवेनि
विसर्जेत् ॥ आचार्यादिग्योयज्ञमोनमभिषिंचेयुः सपरिवारं शांतिकलग्रहोदकेः सर्वेषिध्येः समुद्दिष्यः
स्था ॥ आपिद्वैरण्ययावमानवास्तुमंत्रैः सुराम्तामभिषिंचंत्वितिभिषिकोन्तनवस्त्राणि धृत्वातिल
कं दृत्वात्कुरुतेरह्यां धृत्वाआचार्यादिभ्योदक्षिणां दत्या ॥ मंद्रुलमध्येन्द्रजलस्तानेसुरुपांदिव्याभरणभृषि
तां ग्रसन्दास्तुरां धरां देवीमाद्यप्रगंधादिभिः प्रज्ञयितात्वसर्वदेवमयं नरदेवमाद्यप्रह्लापयित्वास्तनामा
तां ग्रसन्दास्तुरां धरां देवीमाद्यप्रगंधादिभिः प्रज्ञयितात्वसर्वदेवमयं नरदेवमाद्यप्रह्लापयित्वास्तनामा

तयर्थनीकं तस्मा दानी यत्त्र स्वापयेत् । तं घर्जले ना पृथिव्यति स्मिन्न च तु मुखं देवं प्रजेश्च माचा स्य पृथिव्यता प्र
 णम्यक्षमस्येति विसर्जयेत् ॥ अथ आश्लेषोः सहस्रमिति पुण्याद्वाच श्रितोककरी गृहीता वोक्तु मंडुले ति
 श्रिता काञ्चापदे प्रक्षिणन् च मैणा सूत्रमार्गेण तोयधारकाग्रेत् ॥ नेन मार्गेण सर्वतीयं जलायगोद्धृ
 मधान्यनीवाग्रं गृण्यामाक्त्वा णकोन्मक्त्वा निवापयेत् । ततस्तेन मार्गेण रसातां भंकुयोत् ।
 ततोयज्ञमानाय उज्जराभिमुखो भृत्वा आकाशापदद्वरतमात्रमध्येतु गृहं सनिर्मितं खातं खन्यात् । आचा
 रात्मवणी कुद्रात्तिक्याग्नवनित्वाग्नज्ञतमयकारदृढयेन रज्जनमयो अभिकाशां कृतामद्वमुपग्रहित्वा प्रेत ॥ तं तस्मा
 तं गोमयोदकाभ्यामुपत्तिष्ठ चंद्रनेन विभूषयेत् । मध्ये शुक्रानि पुण्याद्वत्तानि दद्यात् ॥ प्राञ्छमुखं अन्नाय
 श्वतु मुखं देवं अत्यात् यसं गलघोषेण ब्रह्मणान्वेदघोषेण ब्रह्मणात् कुभमानयेत् ॥ तेऽताय जमानो

ना नुभ्यामविनिंगत्वातेनकुभेननमोवसृणायेति संचेषणघरमायत्यार्घद्धात्। ततः ककरीप्रगद्यतं ग्वातं जने
न पूरयेत्। अमितिस्मरत्वाशुकूपुष्पाणिक्षिपेत्। ततो जलायत्तर्पयेत्। तत्र दक्षिणायेतशुभां वामावंतं वि
परीतं। त्रातियवादिवाज्ञः क्षेत्रादिमुक्तिकाभिअतं पूरयेत्। पंचरङ्गं हृष्योदनं च निक्षिपेत्। ततो यज्ञमानः
त्रिगत्यादीनदेवतान्सर्वान्पुष्पादिभिः संपूज्यनेत्रेऽधतो वृक्षादिदसापुष्पां जलिंदत्वा। यां तु देवं गणाः सर्वपृ
जामादाय याज्ञिकात्। उष्टकामप्रदानार्थं पुनरगगमनायं च। क्षमव्वमितिदेवतागुरुन्विसर्जयेत्। पृथ
धर्तवासाप्रतिसाकुलगां दिवस्त्रादिपात्राणिसर्वमाचार्यां वृद्धात्। पुनः कुरुतिलज्जलान्यादाय अध
रुतेतत्पुक्षाणीवास्तवमप्रतिश्वार्थमिदं सुवर्णमग्निदेवतं एतामित्रारद्वै देवतागाम्बुद्वासायुगं इ
दस्यति इवतं अमुकगात्रायामुकशमेण आचार्यायदक्षिणां तु भ्यमदं मंप्रदर्श। उत्तिदक्षिणादधात्।

स्यस्तीति प्रजिवचनं । न तोत्र अल्पेण अन्या न्नाल्पणां अर्दे वज्ञान्वं द्विचारादीन्तो येत । ब्राह्मणान्मन्त्रपाठं पठिता
 यज्ञमानाया मुीवर्दिद्युः ॥ शिंवं उ अस्तु ॥ ॥ अज्ञीन्ननेन शुष्टीपुरस्योज्ञमोन्यः ॥ विश्व० हृतावभूद्वासु विधिम
 इगें ॥ ॥ इति विश्वप्रकाशोत्तु गवास्तु पृज्ञाविधिः ॥ अथवाटिकावनवाग्नुकृष्टं ॥ यावद् गोपणाय वृक्ष
 भाविष्यत्र कंलरज्ञारेणु समसंख्य वयविश्विन्मर्गावामकामः श्रीवधामप्राप्निकामोवाविश्वमुक्तोक्तप्राप्निका
 मोवा । अमानुष्याच्चिज्ञक्त्वा कर्त्तिपरार्थपर्वतम्भगतीतानागतमातृक्त्वेत्तत्क्त्वाभयवं गन्नरक्तागणकामो
 वापुत्रप्राप्निकामोवाच्चानद्वमारोपयिष्य ॥ प्राणानायम्यसंक्त्यं कुर्यात ॥ ननपात्मशिश्वज्ञनागगः
 ज्ञानां द्विग्याद्विष्वज्ञनानं गप्त्वज्ञानोमश्वपृवं चकर्तव्यः ॥ वास्तु रवातं द्विग्याण्येनोद्देशेनाभिविच्यमदाव्याहृ
 तिभिरगवास्यं वनपात्मादीन्पृज्ञं येत । न तां ग्रन्तमानः अस्त्रमेति पठितानमः तुं भवेनमः स्वायुधा

योतिमंवाभ्यांदृक्षमानीयममारोपयेत्। वातंचतुर्गुलाधिकगंभीरंकुर्यात् इति-ग्रीष्मंपूर्ववत्। उत्तिवनवाल्लु
कर्म॥ अथप्रासादवास्तुकर्म॥ चतुषश्चिपंदानिभवंतिचक्रं। तत्रैवानकोणप्रथमयदार्थभागेत्रिवीर्यधृप
द्रस्तस्यदक्षिणोपजन्मन्यः। ईर्व्वधिः। क्रमेणसार्थपदः। तदक्षिणोन्नयंतकुकिशायुधसूर्यमत्याईर्व्वधिः। क्र
मेणाद्विपदा; श्रवारः। तदधोभूंगराजः। तदक्षिणोवितथः। मार्थपदः। अष्टमपदे आग्नेयकोणउन्नरार्थ
आकाशाद्विपदः। दक्षिणार्थवायुर्धपदः। वायुपदार्थः पदेष्वपातदधोगदक्षतः। यमगंधवाद्विपदाः। तदः
धोभूंगराजोदक्षिणोन्नरक्रमेणसार्थपदः। नेत्रंतदक्षिणार्थमिंगोर्धपदः। उन्नरार्थमिश्रात्यितुगणार्थपदः
नदुन्नरार्थदोवारिकपदः। तदुन्नरेस्कर्त्रीवपुष्यदंतसुन्दाधिष्ठान्वागोद्विपदाः। तदुन्नरेष्वर्वपश्चिम
क्रमेणसार्थपदशोषः। वायुव्यक्तोन्नदक्षिणार्थपापः। उन्नरार्थरागः। एतोद्वावर्धपदाः। रोगपूर्व

पदे अद्वितीये कृपदः। तत्पूर्वे मुख्यं भूम्बादमो मम पाञ्चत्वा गृह्णिपदः। तत्पूर्वे दक्षिणो तरक्षमेण सार्थकैष
 आदितिः। ईशानकोणान्त्रिम्बव्यधौ जरार्थपदे अर्थपदात्मावद्वितिः। एवमावास्य। पदे वान्मुख्याकान्त्रावा
 युम्बुग्यापित्रिगणपायगोगादितयः अस्त्रावर्धपदाः। पञ्चन्यपृष्ठद्वायारिकाः दृग्यन्त्रित्वा गृह्णकृपदाः। वित
 श्रभंगराजन्मोपादितयः अभ्यन्तर्गतपदान्त्रिविकोणाधौः कोणार्थान्मापां अर्थप
 दः। आकाशादेष्यः कोणार्थसाविन्नार्थपदः। नेत्रनिपाद्वार्थकोणार्थजयोर्धपदः। वायव्यकोणपद
 वर्धपदार्थरुद्रोर्धपदः। आपपदार्थः कोणपद्वार्थतद्विषिणपद्वद्वयेन्द्र अर्थमासार्थपदः। सान्वि
 तपदार्थकोणपद्वार्थसवितार्थपदः। एतत्पद्वपद्विमसार्थपद्वद्वयविवस्यानसार्थोरुपदः। नयको
 णपदार्थविवृथार्थपदः। एतदुत्तरग्रसार्थपद्वपद्वयामित्रः सार्थोरुपदः। रुद्रपद्वार्थकोणार्थ

पदेराज्ञयक्षमार्थपदः। तत्पूर्वसार्थपदद्वयेष्टथीधरोद्दिपदः। तत्पूर्वार्द्धपदे भायवन्सोर्थपदः। सध्ये
चतुर्ब्रह्मधिपदेषु ग्रन्थाभ्यंतरं आपसाविवज्ञयरद्वारार्थपदाः। अर्थमाविवलानमित्रं पुरुषीधि
रथत्वागेद्दिपदाः। मोक्षाः सावित्रविवृद्धिधिपगज्यक्षमापवत्माश्रवतागेर्थपदाः। इतिप्रासादवास्तुम्
उल्कगणं॥ प्रासादसंभवः रोपणेषु विचतुर्गुलाधिकदस्तगंभीर्गवातं॥ प्रजाहोमभिषेकदक्षिणादा॥
नादिकुंमवंपूर्वयकुर्याति॥ ॥ इतिप्रासादवास्तुनिधिः॥ मन्त्रयोक्तं वास्तुकमेथिं विश्वनाथेन धीमता॥ धि
र्मशमप्रदं ज्ञात्वाचाक्तं विभ्रप्रकाशकं अथोच्यतेन द्वागादिप्रतिष्ठासार्वकामिकृ॥ पूर्वीयवानेपावना
यस्तानाद्यावश्यकमर्पणं नित्यक्रियास्तस्ततंकोक्तोपशूलयनथा॥ देवजनकथितलग्नेशुभोन्हित्वमुद्गत
के॥ लुतनित्यक्रियोराज्ञायज्ञमानोथकथ्वन्॥ भद्रासनोपविष्टसु ग्रामणोः स्वस्तिवाचनं॥ कारणि

वाथसंपृज्यगणेशवरणावुभो। पुण्याद्वाचयिताथकुर्यासंकल्पनादिकं। अथयजमानः कश्चान्तिर्य
 वाक्षतजलान्यादायअद्यमुकभासीयांमुकतिथोचतुर्वर्णमिद्धात्रानन्नपुण्यप्राप्तिदिव्यकामत्वि
 तात्मकर्त्तुकवर्णलोकगमनकामः पुष्टरिणीजलात्मायान्सर्गमग्नेनाद्वयस्य। ततः पूर्ववत्मात्कापृजन
 माभ्युदयिकंचविधायाद्विष्णवम्ब्रतांबुद्धादिभिः स्वस्त्रिवाचनिकविप्रात्परितोष्ट्रिधायिधानंद्रत्वांवा
 ज्ञोष्ट्रितिमंत्रैः मर्वन्नाभिष्ठितेत्। अथाचार्यवरण। वरणसंभृतिमाद्याद्यकर्त्तव्यपुष्टरिणीजलाशयो
 त्सर्गयज्ञकर्मणांकामितिभिनासकलगुरुकर्मकर्त्तुममुकगोचममुकउमार्णाणंद्राम्लणमेभिर्देमकुंउल
 कंगाभरणयत्सत्रकेष्टरकर्कांगुलीयप्रविन्द्रपुष्ट्रचंद्रनतांबुद्धवासोभिंश्चार्यत्वेनत्वामद्वयेण। त्रितो
 स्मीतिप्रतिबंचनं तयोर्यथाविद्वितंकर्मकुर्वत्युक्तेकर्वाणीतिश्रूयात। ततोगुर्वाचार्यमधुपकर्मणि

र्चयेत् पूर्ववत् । अथवामस्मपुराणोऽन्नमः कृपकुर्वन्ति । तत्र
क्रमः । प्रत्यञ्जुखंडः वृलितो यज्ञमानः । ईर्ध्वरिडं प्राञ्जुखं गु
रुसंवोध्यादं साक्षु । भवानास्तामर्चयिष्यामो भवन्तमिति । अ
र्चयेति प्रतिवचनं । विश्वरो ऽप्रतिगृह्यता मित्यक्ते प्रतिगृण्णा
मीत्यभिधाय अंवर्ष्णामिसमानानामुद्यातामिव सूर्यः ॥ इ
मंत्रमभितिष्ठामिष्योमाकथाभिदासाति । उत्तराग्रविष्टरेत्
पविष्टोत्तरातः पाद्युमितिविरक्तप्रतिगृण्णमीतिप्रतिगृ
ह्य । उत्तोविष्टरेत्तोद्दोसिविराजोद्दोहमश्रीयममपद्यायविरा
जद्विद्विष्टिणं पाद्युप्रद्वालयति । तेष्वेवयामन्त्र । ततोवि

स्तु गांतं गृहीत्वा वर्षमीति पाद्योरधस्तु न राग्रं दत्ता दूर्वादित सदित मर्वपात्रं गृहीत्वा अर्धोर्धउत्तित्र
 रक्षे अर्धप्रतिगृह्य आपस्तु युष्माभिः सर्वान्कामानवास्तेवान्नितिकिंचिदक्षतादृशिर्गमिदत्या समुद्रं चः
 प्रद्विणोमिल्वांयोनिमपिगृहत्। अरिष्टा अस्मा कुंवीरामापरासेच्चिमत्ययः। इत्येशान्यामर्वपात्रनिन
 येत्। अथाच मनीयमित्युक्ते प्रतिगृह्य आमागन्यन्दु सासंस्तज्जन्वर्चसातंमाकुरु प्रियं प्रजानामगिश्चित्
 नृनामित्याचासेत्। ततो मधुपर्कुर्द्वितीयुक्ते प्रतिगृह्य मित्रस्य लानक्षुषाप्रतीक्षे। इत्येनेन दशतकरुद्धम
 वनिशीश्यदेवं स्यलेत्यादिप्रतिगृहणामीति प्रतिगृहीतां अन्नमः स्यावास्यायानशनेयेत् आविद्वत्तननि
 रुतामि॥ इति प्रदक्षिणमालो द्युयन्निर्भूमानिक्षिपेत्॥ अन्यन्मङ्गलो मध्यं परमं रूपमनांद्यं तेनाद्यं मधु
 नो मध्येन परमं गरुषेणां द्युग्राद्येन परमो मध्यान्नो नादो सान्नीतितित्रिः प्राञ्छीयात्। उज्जिव्व मुन्नरतो

निदध्यातः अथ या गान्ति द्रव्याणि स्य नैति । ॐ वा द्वाम् आस्ये रुक् न सो मर्म प्राणो रुक् अस्थो मर्म चक्षु रुक् क
र्ण यो मर्म शो ब्रह्म रुक् वादु वौ मर्म बलम स्तु । ॐ वै मर्म ओज्जो रुक् अरिद्वा निमें गानित नुस्तन्वा मे सद्गंतु । ॥३॥ तिप्रत्ये
कु मं गानि मग्न द्वैत । ततो गोपि द्युक्ते ३ माता स्त्राणा मिति जपिता । मम चामुष्यवामुकु रामणो यज्ञं माने स्य पा
प्माद्वतः । ॐ मुन्सु ज्ञतः ॥ तरणा न्यज्ञु । ॥४॥ उति पठित्वा त्रिष्ठुं द्विद्यात् ॥ ॥५॥ उति मधुयक्तविधिः । ततो गुरुः पञ्च गव्यं त
तनमं वैरभिमं यस वर्म मे कीदृत्य नैने मंतु पमभिविन्चेत । अथेत्ततु रम्बे संडलं कुंडे मिं प्रतिद्वाण । ब्रह्म लवर
ण संभ्राति माद्य अं अवकर्तव्य पुष्करिणी न लाशयो त्सर्ग यज्ञ भूतदोमकुर्मणी दृता दृतावे श्वरा रुप ब्रह्म ल
कुर्म कुर्म मुकुर्म कुर्म मुकुर्म गो ब्रह्म मुकुर्म शर्मणं ग्राम्यण मंभिः पृष्ठ्यचंदन तां दृक्कवा सोभिस्ता मदं चण । व्रे
तो स्माति प्रतिवचनं ॥ अथाग्निपरिस्तरणा द्विष्ठुर्ण पात्र निधानानं तदृशिण तो ब्रह्म ल्लाण मुपवे श्वेताद्य सं

स्काग द्यग्निमुखां नेत्रदयेशां प्रदानं संखाप्य । यथोक्तपद्मवादिसद्वितं वारुणकुरुतं च संखाप्य पृज्ञयेत् । त
 तो मद्मायेद्यां रजनप्रतिमायां वरुणमावाम्यपाद्यादिभिर्बस्त्रादिभिःश्च वोदशोपचारं श्च पृज्ञयेत् ॥ ततः कुं
 दिग्गान्वयं दृश्यत्वा भृष्टिपद्मवंच गत्वयस्त्रादिसद्वितं कुरुतं आदिग्रकलभग्नित्यादिभिः स्खाप्य पृज्ञयेत् ।
 । सर्वेषिभाश्चक्षिष्येत् । अंथवारुणदेवतचरं पक्षो जरते उद्धास्याभिघार्य । स्मृतेणाद्याद्रुतिं च तु पृथ्यं संस्थाव
 यागणश्चकं ज्ञुरुद्यात् । प्रेत्वा पतयेत्वा । उद्दायस्वा । अग्नयस्त्राहा । सोमायस्त्रादा । ततः पाद्यादिभिर्ग्निं
 पृज्ञयेत् ॥ छागं ग्राम्यणाय दत्ताअन्वारब्धउआड्यादुतीर्जुरुद्यात् । अत्यन्तं नो अग्ने । संत्वं नो अग्ने । इमं सेवरणं
 तत्वायामि ॥ ५ ॥ येते शतं वरुणये सहस्रं यज्ञियाः पार्वाविततामद्वातः । तोभिर्नैभिद्यमवितोत्विष्मुविश्वे
 मुं च तु मस्तः स्वकाः स्त्राहा । वरुणायैदं । अग्नाश्च वाग्ने । उदुत्तमं वरुणं । भवतं न समन्मो । उस्तु द्विग्ना ।

अभिश्चितोवरणस्य इत्याद्यादुत्तीर्दुत्ता ततश्चरणाजुद्ग्रयात् । अँउप्रायः स्वा भासायस्वा व्युष्टेस्वा इति
कर्तवेस्वा भूः स्वा भवेस्वादा सवेस्वादा भूभविः सुवेस्वादा । तंनोऽग्ने सत्वंनोऽग्ने त्वमग्ने अयाग्ने
ग्ने एतेशतंवरण उदुत्तमवरण प्रज्ञापतयेस्वादा । अथादित्यादिनवप्रह्लेभ्यः साधिगत्यधिदेवेभ्यः
विनायकादिः ५ उद्ग्रादिः ० नोऽपादेभ्योजुद्ग्रयात् । समिदाद्यन्तरतिलयवादिभिः प्रत्येकमश्चेत्तरंश
तेजुद्ग्रयात् । उपासत्येनेत्यादिसंव्राः पूर्वंग्रहयत्तेचोक्ताः । ततः स्विष्टरुतंदुत्ता अनाहातादिप्रायश्चित्तादु
तीर्जुद्ग्रयात् । अथपूर्णाद्गतिः । यज्ञमानान्वारब्धआचार्यः फलपृष्ठसमन्वितंद्वादशगदीतमाड्यं सवस्वग
दीत्या सप्ततं अग्ने पूर्णाद्विः मूर्धानं दिवः इतिपूर्णाद्गतान्परिषिव्य सदसीत्यादिपूर्णपात्रमुद्ग
म्येवतिद्वान्तरुत्ताऽन्तरुण्यापूर्णपात्रं द्विष्टणान्वद्ग्रयात् । ततः परिधीनपसार्ववर्हिर्जुद्ग्रयात् । देवागात्

विद्वतिततः स्वमित्रान्वनं युतामूर्णति कलशज्जले न पंचपद्मवेराचार्यदेयो यज्ञमानमभिषिंचेयुः ॥ नवग्रहा
वां मंत्रे श्रभा पोद्वेराप्यपावनेः ॥ वारणे श्रभिषिच्चाथ मंत्रे: पोराणिकेरपि ॥ सुरामन्त्रामभिषिंचत्वितिपूर्ववत् ॥ उत्त्यभिषिक्तो घृतवमनः दृततिनकोभस्मनाग्नायुषमितिनकादादिषुरसांकुर्यात् ॥ अथ ब्राह्मणेभ्यो
दक्षिणादेत्यास्वमित्राचनपूर्वकं तदागमध्येयूपस्तंभनिक्तेषणं ॥ ॥ तत्र त्रिमः ॥ ततो यूपं ब्राह्मणेः सद्गुप्तकरि
ण्यादेशानकोणांतीत्वा ॥ तत्र देव स्यत्वेत्यादिभ्यां मितियूपस्यात् भूमिमामंत्रयेत् ॥ ततो यूपं ततीयाभागग्वा
तं ग्वन्यात् ॥ तत्र ग्रदाते स्तुवेणादूतिशूद्रयमाङ्गेन लुहुयात् ॥ ॐ अच्युताय भौमाय स्वाहा ॥ उद्दमच्युताय भौमाय ॥
अं अं ततिथाय भौमाय स्वा ॥ उदं तस्मै ॥ तत्र देव यूपस्याते पंचरत्नज्ञीरदाधिसंकुरु उमयु अपूर्पिष्ठन
निश्चिप्य ॥ ॐ वनस्पतर्च उगोद्भव्या अस्मन्त्वर्या प्रतगणः सुवीरः ॥ गोभिः संनधो असिद्वीउयस्यास्ता

तानेज्ञयनुज्ञे एवं अनेन पृष्ठमभिमन्त्र्य अयम् त्रिविंतो रक्षर्जग्निर्फलिनीं भव॥ अनेन यूपं सं
चार्य अं रूपत्रसादये यूपं वाहा श्रवान्कये अश्वे यूपायनक्षत्रं। यो चार्वतं पचनं संभासं युतो ने
पामान्त्रं तर्नदन्वत्। इति खातज्ञलाग्राय संमुखं रक्षता अंस्तिर्गो भवती उंगः। आश्वर्भवं वाङ्मयं
न। एथुभवि सुषप्तरक्षमग्नेः पुरीषवादनः। इति मन्त्रेण रोपयेत्। उंगाय व्रेण त्वाऽुंदसामंथामि-
न्वेष्टुभेन त्वाऽुंदसामंथामि-ज्ञागतेन त्वाऽुंदसोमंथामि-। इति यूपं माकोल्दयेत्। ततो यूपं वायायु
व्रेष्टुभेन त्वाऽुंदसामंथामि-। अथ प्राण्ड्यमज्ञलसमीपउपोविष्य अद्य तेतत्युक्तर्जिणीज्ञला
न चारे: पृज्ञयेत् यूपायनमउति। अथ प्राण्ड्यमज्ञलसमीपउपोविष्य अद्य तेतत्युक्तर्जिणीज्ञला
रा यो त्वं संग्रहति त्वं धौमि द्वामो युगं इमाणाः अश्वं सुवर्णं च आजायीयदध्निणां तु भ्यमहं संप्रददं॥
शुक्रान्तं संग्रहति त्वं धौमि द्वामो युगं इमाणाः अश्वं सुवर्णं च आजायीयदध्निणां तु भ्यमहं संप्रददं॥

मनकामनया यंजला रायोररुणदेवताकः सर्वभूतोपयोगितेन मयोत्सर्षः । पुनः सर्वभूतेभ्युत्सर्षं म
येतज्जलपूर्णं । रञ्जन्तु सर्वभूता न स्नानपानावगाहने ग्रसामान्यं सर्वभूतेभ्यो मयादृतमिदं जन्ममि
तिपत्रेत् । ततेः खस्ति मंत्रपूर्वेयश्चिमानीय । अनंतवासु किंतक्षव्यक्तिवप्यमदाप्यन्तर्खश्चिमुक्ति
कानां आश्रपन्नाट केनामतिखित्वा करुरोति क्षिप्य गायत्रेण तेति ॥३॥ मंत्रे रात्माद्यततेः एकमात्र
पत्रमात्रपूर्ययुत्तिष्ठतिं पत्रममुक्तनागद्धागच्छेत्यावाह्यरुद्धापयेत् ॥ अनेन नागेनास्य जलाशय
स्यरह्याकर्त्तुते हि देवान्यार्थेयेत् । तं च नागममुक्तनागायनमद्यतिपूर्वन्तरार्थे गृजयेत् । ततो द्वादश
पंचदशविंश्चात्मायं श्रातिअन्यतं मकनिनां गुल्मयश्चिन्द्रहस्तप्रमाणां यश्चिवक्ष्यमाणमंत्रेः ॥४॥
पयेत् । तत्र व्रतः ॥ गंधद्वारामिति गंधवारिणाम्नपयेत् ॥ भद्रं कर्णं भिन्निद्विद्वातिलाभ्या

कं शतः तां द्वादिः रवीभः स्तपयेत् । द्रुपदादि वेति मृतिकाभिः स्तपयेत् । मधुं वातेति पञ्चाम्बतेन ॥२॥
फलिनी॥ इति परमाद्यन्ते स्तपयेत् । तत्र च द्वन्द्व कुमाभ्यां लेपयेत् । ततो युवा सुवासाऽति क्षुद्रघटिक
व्रयसंहृते च च द्वादिः घवणं पिता कायद्विभ्रायात् । उंयष्टेन मः इति पाद्यादिभिः पूजयेत् । छेद
च द्वयात् । एवं सर्वान पितागानुग्रहीता पूजयेत् । न तः पुरुषाद्य लक्ष्यतां यद्विरस्तमापनयेत् । वर्ण
स्थानं भनेम सिवरूपस्य स्वरूपसंज्ञनेम स्मौखो वर्णं स्यते सदनम सिवरूपस्य ते सदनम सीद् ॥३॥ इति
वर्णप्रतिमां राजतीत ब्रह्मिष्ठिपेत् । ततस्तत्रैव खाते गाढुलगोमयद्विमधुष्टतमद्वन्दीजलपंचरलं
नि । न स्मौ अस्तु स्वर्णो यो गेवा नीरो च नेत्रिवः । याद्रूप्यं बोयात् पानानां । इति मंत्रेण प्रक्षिपेत् ॥४॥
श्वं श्वेण द्विष्टाम् । मनस्यामसि यथा न द्वेष्टुयः केवलीः सर्वाः समनस्त्रागतः । यथा

नः सर्वादिगोम्मा एकेवरीरसत् । अं ध्रवं ध्रवेण मूनसोवाच्चासोममवृनयामि । अथानुद्दिष्टो
सपलीः समनस्तरत् । उत्तियाभूमीभिमं न्यतवृक्खातेममारोपयेत् । तताजलमात् । पृजयेत् । तत्रक
मः । यष्टिपूर्वस्यादितिग्रन्थेऽग्निहोत्रतिश्लत्याचाश्वरुपयितोऽन्तियेनमः । उत्तिपाद्योदिभिः
पृजयेत् । तं अत्रेव दक्षिणस्यादिग्रन्थमावाप्ते पृजयेत् । प्रतीच्यांश्चां । उत्तरस्यां मेदां । अंधः विद्यां
रुद्धिरुद्धीं पृजयेत् । प्रष्टीदृढीकुर्यात् । ततोऽग्निप्रदक्षिणीकृत्ययजमानः सर्यादिश्वान्तिरुद्धवनः
पृजरुपयितोऽग्नितः । ततः आचार्यो वर्णदृष्टमापयेत् । यो तु देवगणाऽनुपुष्यादिभिर्देवताश्च
विसर्जयेत् । तु अधारयाजत्तरायेऽग्नदक्षिणी कुर्यात् । ततोऽग्निरुद्धवकरुणान्याचार्योऽ
ग्नान् । गोभिर्वस्त्रैरन्तर्दक्षिणाभिश्च परितोषं कुर्यात् । तताब्राह्मणानां सहस्रमष्टान्नग्रहाणं

ग्रन्थयर्थानुगम्येणवाभोद्गयोदिति। इतिमान्स्योक्तउग्रप्रतिशाक्षिधिः। अन्नीज्ञनादिति॥ ॥
प्रकाशेनउग्रप्रतिश्च॥ ॥ अथश्वरेणान्तिः। कुमारव्यग्रद्विलंजालेनाष्टाद्यमंत्रवित्। आद्या॒य-
यनद्वांश्च। द्वाजेऽसमाविशेत। ३। देवनस्त्रानमुध्यत्यनुस्मीमद्विरुद्ध्यततः। विभीतकंपलान्युत-
तेष्वज्ञानंनिष्पात्यतं। ४। द्वाप्रालब्धणामिश्रेणमंत्रैः। कुर्कुरुरुत्यथ। अंतेतोऽनुलिनार्द्ध्येवतिमामंत्रमथा-
पिवा। ५। अङ्कुरः। सुकुरः। वृकुरोद्बात्मनंधनः। उपतिष्ठायद्वज्ञायततीयस्याद्विदिवः। ओलबद्व-
समुषाद्यथोऽन्नाष्टामः। इवाबलः। अधोरामउर्द्धवनः। साग्मेयोद्धधावति। समुद्वचवाकरात्। विभ्रंनि-
कंवरक्यन्त्वशुनासग्रः। सुवीरण। सुवीरणसरजसरजशुनकरजक्यात्यसरज्यात्। तत्मत्यंयवेश-
व्रवीडः। स्याद्यायन्ति। ६। स्त्रे॑ स्याशायित्वागठंतंत्वाग्रवीर्द्विद्वाद्यविद्वंहीतिवंद्वलीघेति

कुमारं मे वादं वरं रुपं इत्यः वीर्द्धगद्य वाहूनव सेषाम वरा कर्ता । विभ्रां निष्कंचरुमं चशुनामग्रं मु
वीरणः । सुवीरिण रुजं सर्जनं करं जेकं त्रान्य सर्जल लत । तत्सत्यं यत्वं सरमाता कुर्द्धितः पिता । अर्म
एकं सरस्याकामं धावत तर्जुय स्याइते द्विः । तेकं व्रस सरमतं उभ्यविन्दुलभ्यविन्दुलोद्धितभ्य ॥
दुलाद्वनामयो मातामं थाकं कादूवः पिता । संतद्वादं तिन्वकी वोनसी मरीदत् । छस्पेद्विसी सरमसामे
यनमस्तु असुली सरमानमि छादन्न पुरुषं छत् । प्रातमध्यं द्विनं सायं मत्तो नुपुनः व्रिया शस्ति
वालमेनत्तेष्ट इभ्या भिसंत्रयेत् । एते प्रतिदृशेते समानवसने उभे । तेऽंहः सारमे येण मुस
वदनम्मुल्लरु ॥ ३ ॥ दृष्टः नांखी हरः शुंखवितादृतः नांखकुदुर्बकः । अप्येषामुपतिर्दतः । उः
मुषिवेधिः । तम् ध्रिसिमापयेत् । भास्त्रलणान्मेजयेदतेत्यज्ञतिश्च ग्रहः शिशुं ॥ भृषिवेध

स्वप्नोमातरिश्च। ततो प्राणां स्मरेत् चंति माभैषीर्न मरिष्यति॥ १॥ अजीजन इति॥ विभूत्रका
धृपत्तुतो नहुः। वभूत् व्यग्रदशां जिरेपा। अथ सर्ववलिः। कार्यः सर्ववाच्यां निवृत्तये॥ २॥ यथ
गवाभ्यास्यात् हैव विषय पूर्वकं। ?॥ श्रावण्यां पोर्णमास्यां वारान्त्रो सर्ववलिक्रिया॥ युष्मा दंतव्य
त्वाग्नावन्वादध्यात्मतिष्ठितः। ३॥ श्रावण्ये पोर्णमास्यस्यात्तात्मीपाको त्रिपूर्ववत्। उपारण्वधमय
स्तिस्त्रः समिधः किं शुकानिच। ४॥ पात्रप्रयोगसमर्थं साद्येद्दत्तः सदृत्। लुतोग्निसुखदोमांतेस्य
द्युपाकं यथा विधिः। ५॥ द्रुत्याग्निं शकु पुष्माणि च स्वद्गुद्यात्रिभिः। जग्धोमपकद्रुत्याद्येमंत्रैरंज
लिनाततः। ६॥ पद्मयुपस्तु गृणं वृयो दवदानाभिघारण।। माषकाधार्स्ययः सर्वदेवताश्वकीर्तितः।
७॥ ऊँ जग्धोमषकाज्ञग्राविदृष्टिर्जग्धोम्यधरुचाहा। मषकाय सर्वांत्रेद्। जग्धोम्यध्वरोजग्धोम

प्र.
४०

षकोजग्धाविहृष्टः स्वादा व्यधरायसर्वायेदं जग्धाविहृष्टिन्नंग्धोव्यधरोजग्धोमषकस्वादा ॥
विहृष्ट्येसंर्पेद्दृदं तत्तदेऽजग्धात्यमद्भिः समिधोजुद्यातेक्रमात् उग्गादुतीश्वतस्मैश्वतस्मै
यज्ञभाराश्वभिः। इद्दृज्ञाद्दृदं दृश्वकं पक्षिणं यः सरीसर्यः तदृक्षिणं तंच दशं तंच सर्वां भानिं इन्नं भय
स्वा इद्दृश्येदं अस्फज्जातेसर्वदृदेवानामपि दृस्त्यात्मय इद्दृप्रोक्षिनः सनोमाद्दिर्सीः स्वादा। इद्दृश्य
श्राणम् इसविन्नाणमसिपरिधिरसि॥ अंनेनेमनुच्याऽस्त्वायसेत्तणेः पश्चन्नगर्तेन सपर्वन्यज्ञेन दे
वान्खधयापितृत्वादा॥। इद्दृश्येदं अथाश्वेन। तत्सत्यं। यज्ञेभावास्त्वायायां च पौर्णमास्याचविषवा
दहरंति। सर्वउदरसार्पणस्तज्जेप्तरतेत्वयिसंविशंतिलयिनः सतस्त्वयिमद्भाववाभ्योनः परि
स्वादा॥। सर्पभ्यद्दृनमोअस्तु सर्पभ्यायेकेच पृथिवीमनु। येअंतरिक्षयोद्दितेभ्यः सं

नमः स्वादा॒ सर्वे॑ भ्युदृ॒ ये॑ दो॒ रो॑ व॑ नै॒ दि॒ वि॒ यो॑ वा॒ स॑ य॑ स्वर॑ शि॒ मषु॑ ॥ ते॑ षा॒ म॑ स॑ सं॒ दः॑ कृ॒ तं॑ कृ॒ तं॑ ते॑ भे॑
भ्यो॑ न॑ म॑ ऋ॑ वा॑ दा॑ ॥ सर्वे॑ भ्युदृ॒ या॑ द्यु॑ गा॑ या॑ तु॑ भ्रान॑ नान॑ ये॑ वा॑ म॑ स्य॑ ती॑ रु॑ नु॑ ॥ ये॑ षा॑ वे॑ ये॑ यु॑ रु॑ रे॑ रै॑ ते॑ भ्य॑
भ्या॑ न॑ म॑ ऋ॑ वा॑ दा॑ ॥ सर्वे॑ भ्युदृ॒ च॑ रे॑ः॑ म्हि॑ इ॑ इ॒ रु॑ तं॑ दु॑ ला॑ ज्ञा॑ पा॑ दि॒ प्रति॑ पद्धते॑ ॥ पु॑ गि॑ वि॑ च्या॑ पा॑ नि॑ इ॑ रु॑ म्ह्य॑ प्रा॑
चं॑ दि॒ शं॑ तते॑ ॥ उ॑ पु॑ लि॑ प्य॑ स्व॑ यत॑ ब्र॑ ल॑ रवा॑ः॑ प्रा॑ गु॑ दृ॑ गा॑ यता॑ः॑ ॥ ति॑ स्त्रि॑ ति॑ म्हा॑ लि॑ खि॑ ला॑ दि॑ रु॑ प॑ सि॑ च्या॑ त्रे॑
कु॑ भि॑ ॥ ६ ॥ न॑ मा॑ अ॑ स्त्रि॑ ति॑ मं॑ ब्रे॑ ण॑ सर्वे॑ भ्यो॑ थ॑ ब्र॑ लि॑ दृ॑ गे॑ तु॑ ॥ अ॑ न॑ मो॑ अ॑ स्त्रि॑ सर्वे॑ भ्यो॑ ये॑ पा॑ थि॑ वा॑ गा॑ या॑ आ॑ न॑ मि॑
कु॑ भि॑ ॥ ७ ॥ न॑ मा॑ अ॑ स्त्रि॑ ति॑ मं॑ ब्रे॑ ण॑ सर्वे॑ भ्यो॑ थ॑ ब्र॑ लि॑ दृ॑ गे॑ तु॑ ॥ अ॑ खं॑ दि॑ ता॑ भि॑ धा॑ ना॑ भि॑ ल॑
क्षा॑ ये॑ दि॑ या॑ ये॑ दि॑ या॑ ॥ ते॑ भ्युदृ॒ मं॑ वि॑ कि॑ रु॑ इ॑ व्या॑ मि॑ ते॑ भ्यं॑ उ॑ मं॑ वि॑ कि॑ मा॑ दा॑ व्ये॑ ॥ अ॑ खं॑ दि॑ ता॑ भि॑ धा॑ ना॑ भि॑ ल॑
ज्ञे॑ रभ्यं॑ ज्ञना॑ ज्ञने॑ ॥ ८ ॥ म॑ अ॑ गे॑ रु॑ गि॑ रु॑ सं॑ यु॑ के॑ ज्ञत्॑ त्वं॑ मी॑ य॑ लिं॑ दृ॑ गे॑ तु॑ ॥ त॑ क्षके॑ त्या॑ दि॑ भि॑ मं॑ ब्रे॑ पु॑ ति॑ ॥
ष्टे॑ तदे॑ वा॑ ॥ ९ ॥ त॑ क्षक॑ ये॑ शा॑ ल॑ ये॑ उ॑ तरां॑ च॑ रा॑ यत॑ रु॑ ज्ञी॑ वा॑ रु॑ यि॑ तः॑ सत॑ रु॑ यि॑ सु॑ म्हा॑ वा॑ यो॑ भ्यो॑

नः परिदेहि ॥ धूतराम्भोरुवत्तनक्षकस्त्वैशोज्जीवास्त्वयिनः सतः स्त्रयिसद्ग्रोबपर्याभ्योनः परिदेहि ॥ अहम् सातिबलस्तज्जीवास्त्वयिनः सतः स्त्रयिसद्ग्रोबपर्याभ्योनः परिदेहि ॥ अतिबलाद्विसस्तज्जीवास्त्वयिनः सतस्त्वयिसद्ग्रोबपर्याभ्योनः परिदेहि ॥ ये दृश्यकाः पार्थिवास्त्रां स्त्रमितः परंगव्यतिनि वेशाय ॥ संतिवेनः शशिनः संतिद्विनस्त्वेवोनेष्टुनसाक्रद्युम्मस्मान्दिनसात ॥ समीक्षानामासासिंप्रा चीद्विधितयोनमिलेत्प्रादृशापयायाः ॥ परिषिच्याप्रतीच्योथत्प्रभीप्रत्यवाग्यतः ॥ अप परेत्याभ्यां परियन्वेद्वद्वततः ॥ २३ ॥ अपभ्येतपदाजाहिपृष्ठेणचापरेणच ॥ सत्तन्मानुषीरि स्वश्वराजन्वन्धुनः एवेतश्चाधरासरिहृज्जंघानकंनयः ॥ श्वेतायवेद्वायनुमोनमः श्वेताय य ॥ ग्राद्वर्षान्भाज्ञयित्वाथधान्याश्वं प्राशयेद्विश्वन् ॥ एवं प्रातिदिनं कायं व्रतिदानीश्वरो

दाताधिकारेनायैर्वानित्यं सनुभिर्वच। मार्गिणीष्वान्तिथापूर्वस्थालीपाकोंवलिस्तथा।?
पोस्मासोवामार्गिणीयेचरोहरः। बलिमंत्रस्यसंनामोव्यद्वाष्टमितिवाध्युनाः। संतिष्ठते
नातिर्दध्वंबलिक्रिया॥१५॥ ॥ अज्ञीजनद्विति॒ विश्वप्रकाशा॑भिधपद्मोत्तत्वभूते
समाप्ता॥॥ अथेशानबलिः॥ इंगानायबलिंपक्षास्मातग्नोलोककोपरं। क्षेत्रपत्यन्वनिश्च
प्रागुद्देवताः॥१॥ शंभोरायतनेवापिखंडलंपरिक्षयेत्। अग्नेरपमसाधानमभृत्यागि
दित्वा॥२॥ अग्नेः पश्चात्पुटीशुत्वादक्षिणायांतयोःपुनः॥ पात्वावदंत्विती॥ गानमावास्यान्यत्र
वी॥३॥ आवाहयामीत्यावद्वज्ञेयंत्यापिमध्यमः। यथोदमुदकंदद्याजभ्योसंतुमिरस्ति
ए॥ उत्तावद्वत्तुहरयः सञ्चेतसःश्चेतेरश्चेः सद्वकेतुमद्विः॥४॥ नाताद्विंश्वलवद्विः संगोऽ

वेरायाहिन्शीघ्रममहूव्यायुग्वर्तीशानमावास्यमीदुषीमावाहूपामीतिजयंतमावाद्यामीतिच
वास्वजलंजलीश्वरुभ्यंतेनत्प्रिग्नितिदलेशानवेरोरोदनंस्विषुपात्रेषुगरदीताऽग्निंदृतमि
त्रेणाग्नेःपश्चाद्वासाद्य ॥५३३॥ उपस्थितुमीदुषेस्वादोपस्थितुमीदुषेस्वादो
तोपस्थितुज्ञयंतायखादेतित्रयाणांसव्युपम्यर्शपूर्वकमाकृतीत्रयंकुताचरुत्रिभाविभर
णाधींदृवद्वायभवायदेवायस्वाद् ॥५३४॥ शवांगदेवायस्वादशानायदेवायपश्चुपतयेदेवाय
देवायस्वादोमुग्रायदेवायभीमायदेवायमदतेदेवायस्वादेत्यहावाकृतीदुखोजरार्थद
यरयदेवस्येपत्न्येस्वाहोऽशार्वस्यदेवस्येपत्न्येशानस्यदेवस्येपत्न्येपश्चुपतेदेवस्यपत्न्येस्वाहो
स्यपत्न्येउग्रस्यदेवस्यपत्न्येभीमस्यदेवस्यपत्न्येमदतोदेवस्यपत्न्येस्वाहो ॥५३५॥

हुनीर्हुलाम् यादवदायज्ञं यंता यत्वादेत्येकामादुतिंहत्वोत्तराद्वदायाग्नर्थस्त्रिष्ठृते सुह
तीनां कामानां समर्धयन्त्रेत्वेति स्त्रिष्ठृतं द्रुतास्यामृतनः पूर्णमुखः परिकामतु इति देवत
यत्र योद्गुपलाशपत्रेष्योदनानिक्षिष्य एष दृपत्यादिभिरुत्त्वयोद्गुभिर्देवताभ्योदद्यात्
द्ययोपसर्वशतु एष दृपाय स्वाहा एष हृष्ट्युपसर्वशतु एष हृष्ट्येष्वाहा द्योषिणुपसर्वशतु योषि
स्वाहा ॥ अथासिनुपसर्वशतभ्यासिभ्यः स्वाहा ॥ विच्छिन्नं ततुपसर्वशतप्रयत्नं लभ्यः स्वाहा
मध्यं ततुपसर्वशतसमभ्यः स्वाहा । देवसेनातुपसर्वशतदेवसेनाभ्यः स्वाहा ॥ यारव्याता
नारव्याता देवसेनातुपसर्वशतदेवसेनाभ्यः स्वाहा ॥ द्वारां पोस्तुपसर्वशतद्वारायाय स्वाहा ॥ द्वा
व्युपसर्वशतद्वारायिं स्तुत्वाहा ॥ त्वास्तुत्वारितुपसर्वशतान्यासारिभ्यः स्वाहा ॥ निषग्निनुपसर्व

शनिषंगिणोस्वादृति। ततोवदिरंजनादिन्नस्त्रियमर्जनादित्यंकुलोदनंपर्णेयुसंयुयनमोनिषंगिणद्वा
धिमतेत्यस्कराणांप्रतयनमः। इतिश्चनिधिरतेसमासज्ञेत। अन्नरद्राक्षपेसावान्नअनश्चाप्रथमो
होमकालेभितोमिन्गाःस्थापयेद्वेषसंयुताः। युषपूर्वाज्ञलेःक्षेत्रात्सुगंधेद्विमुष्टिना। गत्रां
ततोनीयस्तुलेक्षेत्रपतिंयज्ञेत॥ ईशानवंतमावाद्यतंस्मेद्वलापपोदनात॥ द्विघास्त्रमस्तपष्ठे
मनिदेवपूर्वकं॥ क्षेत्रस्यपतिनोत्युपभ्यांमुपस्थापन्वद्वताः॥ ईशानंभाज्ञयेद्विप्रान्तज्ञाल
पतेश्वतुंएवंस्तेनसंदेहःशशांकमुकुदोविभुः। एद्विकंसंगलंदत्वाद्विभजेप्रयच्छति॥ ॥
नद्विषुर्याज्ञमायंशीविश्वमान्यंकातिकर्ममान्यः। विश्वप्रकाशाभिध्यपद्वतोत्कृताविदे
लिःसमातः॥ ॥ अद्वतान्यातकंशंतिश्वग्रंथपुबद्धाम्भृता। श्रीवार्गभृतमेवाद्वम

शुभक्षयं॥ अंतोदन्तं द्वच्च उस्य प्रतिशाविधि मुक्तमं। मंगला यत नं बृथे हरे ये नं प्रसीदति। स्कं
शिवः प्रतिष्ठितो ये न लिंगरूपी मद्भवः। कामतोषी प्रिज्ञं हृत्या स्करां पीता च यत्नः। शिवलिं
प्य मुच्य घोरं पान करत्॥ सो यर्थं राजतं तामं गुरुम् शिल्पाद्युवं॥ ना मंडनो लमा त्रं वारुणा पर्यवृ
वं। निर्भिद्यं ब्रह्मांकं शिवकोंकं सम्मुक्ते॥ सो यर्थं भाग्यदं प्रोक्तं राजतं पापनाशनं॥ तामं तं
यं गुरुम् शिल्पामीयमर्थदं॥ ना मंडनं सखदं प्रोक्तं शैलमा त्रं सुखावहं॥ सर्वस्माद्यिकं तेऽना मंडिव
॥ ७॥ कालं गणो शक्त्योक्तं संकल्पवरणाति कं॥ तथेऽयभास्मस्तानुस्यविधिनाभस्मयुद्धकं॥ ८॥ ने
तपर्यंतं गणो शंवादहाचरेत॥ न मस्ते रद्मं ब्रह्मणानां वेति मंत्रकं॥ ९॥ तृतीयं भावे येने वै नो
मद्युष्टते॥ मृत्तं नैनं ब्रह्मं कार्यं लिंगं मंत्रानुमंत्रणं॥ १०॥ ततो निमुखां तस्माद्यचरं श्रप्य ग्रितान्

त्रमन्यवद्विपंचदग्नर्चनामुवाकेनपंचदग्नादुत्तार्हत्वास्त्रिष्टुतमवदायातः पूर्वधोनिभायास्य
स्त्रपञ्चद्वाग्निः॥ द्रापेऽनेधसस्यतद्व्येकादग्नाभिः सहस्राणि सहस्रग्नात्येतेष्वयोर्दग्नभिर्द्वासु
इः विश्वभृतमितिद्वाभ्यां देवस्य यथीवं मृत्युत्तेष्वयोर्दग्नाभ्यां द्वार्द्रसो मंश्यदेवस्य प
र्तुत्॥ पुनरेताभ्यासैवद्वाकद्वायसवां द्वेष्वद्विपंचद्वायदर्हस्य ग्रन्थेत्तु॥ पुनरेताभ्यादूत्त
मितिदेवस्य हृदयं स्त्रपञ्चत्ते इति द्वायाभ्यादुत्तायायार्द्रातिदेवस्य ग्रन्थः स्त्रपञ्चत्ते॥ पुनर्द्वाक्त्वा द्वा
तिमायाऽन्यजागरणं कुर्यात्॥ विधिविश्वमुक्त्योक्तः॥ ततः समुद्रतेर्मंगलपूर्वकमुद्दत्यमितिद्वाभ्य
स्थाप्य मुख्येषां विपंचदग्नानिनिश्चिष्ठ्य सद्याज्ञातादिपंचानुवाकः प्रतिष्ठाप्य पूजां कुर्यात्॥ तः
अस्यार्दग्नाय अव्योरज्ञानिद्वारसिगायत्रीष्ठामुख रद्रावताहृदि द्वौ वीजं संत्रिति

सिद्धये पूजा दो विनियोगः ॥ संकल्पः ॥ षड्ग्रुः पदेः करन्यासोवर्णन्यासमतो भवेत् ॥ निरोगनिरुद्धि
तर्दकथो च कंठनो मुखे हृष्टं दनाभ्यां धुक द्यूरं धायत्कवैकमात् ॥ यदन्यासकं विद्यं तः कंठहृष्टं नासि मु
पुनराधारज्ञात्वं ग्रितुं दवल्कालिके पुच ॥ व्यापं कंत्रिः प्रकुवित निराववीजांतराहितं ॥ ततः षड्गन्यासः ॥ त
यहृदयायनम अविन्नहृदनिरासंमाहा ॥ महादेवायश्चिमायेवयद् ॥ श्रीमहृकवचायदुः ॥ तनोरद्धः नेत्रव
बोवद् ॥ प्रन्नादयात्त अस्यायफद् ॥ तालत्रयं कुर्यात् ॥ ततोद्देवोपवेत्तानलानेचतुरस्त्रमध्यगताश्तदलका
ध्यगताश्तदलकुमलातरं विचिंत्यकूर्णिकायां त्रिवं ध्यान्येत् ॥ दक्षेयक्षेत्रायुक्तं भजतगिरिकृतासेवितं ता
श्वेश्वरं वाघं सतका भग्यमष्टिद्यतं व्याख्ययापुराजं च ॥ अक्षेष्मग्युभवं च प्रतिनिगदपस्मारादचंद्रचूडं
क्षंजस्मृर्धिसेव्यवरुतरजलगंधमवीरामनाद्य ॥ उत्तिथ्यात्वा ॥ अभूः महापुरुषमावाह्यामीत्यादिभिः प

३५५.
ष्वाज्ञानितादेवंआवास्यसागतंकुशलंचोकाउद्मासनंमहादेवायेत्यासनंपुष्पंदत्वादेवाग्नेनवेकनुग्रेबुंकुमो
र्खंदनकर्षीरागरुकस्त्रीजानीफलंगोलेयाथग्वंशेवास्मंव्यालोहितपंचपद्मवत्कृकपायायुतज्ञलमाप्त
रुद्रगायत्र्यास्त्वाग्निभिर्मन्त्र्यपूकाशभृगादिभिर्दत्तमावास्यकलशोदकेनप्रणवेनदेवमभिष्ठ्यपाद्यप
कलशोदकमाप्त्यरक्ताक्षतान्तान्मीप्रणवेननिक्षिष्यकृच्चाभ्यांपग्निग्न्यःअऽमाआपःनिवानिवतर
र्णःपृथितमाःनितितमाः।पृथ्याःपृथ्यतमाः।पृथ्याःपृथ्यतमाः।तस्मैध्यामेध्यतमजुष्टाऽ
अमृताऽमृततमाःपाद्यानांनुपंतांप्रतिग्रहात्तुभगवान्महादेवउतिपाद्यदत्तार्घिपात्रेकलशोद
र्यलवंगेल्लापुर्गीपलानिनिक्षिष्यउमाजयदत्यादिअघर्णिंजुषंतामितिअघर्णित्वाचमनीयपादे
दक्षमाप्त्यरुद्रायनमउत्याचमनीयंदत्वा·मधुवाताइतिमथुपर्कंतज्ञमंत्रैःपञ्चामृतनमस्तुऽ

वान्वश्चेत्यग्र्येति मंत्रेण करुणोदके न स्नानं प्रण वेनोदृतं नं वामदेवा यनम इति वंशहृयं द्येष्ठायन्
यज्ञोपवीतं अंत्रं वकुमि तिआचमनीयं श्रेष्ठायनमउत्तिभृष्टयानि। उमेगंधा; शुभादिग्यामर्वं गंद
ताः। प्रूताब्रह्मपविन्नेष्ठापुताः सूर्यस्यरुद्धिमभित्यस्त्रं गंधां माल्मात्तुतिमाल्माः॥ विश्वतश्चक्षुग्नित
युष्यां जलिश्वं। अतः कुर्णिकोपरिच्छतुर्दिक्षमूलभागेदेवायमाग्भ्यं नाग्दकुवेश्वरवृक्षपार्वती ग
देवाग्रादानि यादिके सवमध्यभागेहृयं श्रिंगः। त्रिश्वाकवचां गमं वै देवताः॥ पुरज्ञो न वै देवता
सरमध्यभागेष्ठास्त्रां गहनेवतां च संप्रज्ञयदेवाग्रादसृदलमध्याष्ठाभागेष्ठां करामयस्तु ग्निः।
वतरं त्रां भुमयोभृमद्दादेयस्त्रुष्टिरुद्रोग्रन्वर्णं वंवकं संदेभान त्रितिकं रक्षां पादिताम्यरुणं वौभ्रु
स्त्रमपीतनीलकोहृतं त्रां वक्तु ग्निरुद्यग्नेवतग्राह्यान्वतु विन्निर्तिदेवता अंक्षराआवर्णनं संप्रद्युष्टिर

याष्टदलमूलेभवायदेवायनमः। शर्वायदेवाय॑ ईशानायदेवाय॑ पशुपतयेदेवाय॑ रुद्रायदे० उग्रा
देवाय॑ भीमायदेवा० महतोदेवा० इत्यस्मिः संप्रज्ञदलमध्यभागेपुभवस्य देवस्य पत्न्येनमउ
हक्काग्रभागेपुभवस्य देवस्य सुतायनेमहतिन्नावरणव्रयेसंप्रज्ञपञ्चतुरस्त्रात्मर्मध्यभागेपु
रीजटुपरिवद्वादीश्वरंप्रज्ञरुद्रगायन्नादेवचतुर्विंशतिवारंपूजेयितापुष्पांजलिंदता॒ यनस्पत
वचैति॑ धूपंकप्रकाणोमहानितिदीपंदेवस्य लोतियविधनेवैद्यंभाजनांतेआचमनंदत्वावर
महतितांबुद्धंदता॒ नमोरुद्रभ्यायेष्ठिव्यामितिप्रदक्षिणां॥ नमोअस्तुनीरुद्रीवायोतिनम
विधायसर्गाधिक्त्वेनरुद्रगायन्नाचतुर्विंशतिवारंदेवंसंतर्पदशावरणदेवता॒ क्षमेषातर
द्वामस्तुनमागत्यपायसंशुद्धांनंकुसरानंगुडोदनंद्वाहिद्वोदनंआत्मचादायरुद्रगायन्ना॒

संकुत्वानारहाद्यावरणद्युयस्यचहुत्वांकराद्यावरणव्यस्यशुद्धोदनं
कावरणस्यहुसरंभवस्यदेवस्यनिरावरणस्यगुडोदनंभवस्यदेवस्यस
नमिंद्रवज्ञांवरयोगद्युकुत्वाऽन्यंवकुमितिमानोमहांतमितिमानस्तोकेति
रस्तिसहस्राणि सहस्रशङ्कृतिष्ठिराऽन्युकुत्वास्ति दृश्यतमवदायांतःपरिधोद
देवभिश्वतुविश्वातभिराऽन्युकुत्वाऽन्यंवकादिभिष्ठिश्वहुत्वाग्रहेभ्यः साधिप्रत्यधिदेव
उग्लोकपात्मभ्योदुकुत्वास्ति दृश्यमव्यक्तिहुत्वानायश्विज्ञादिवरहानांतंकुर्यात् ॥ तत
द्वासंयुक्तंशुदशपुरुषाहारप्रगमितंसपरिकृरमनंत्वामेकमाद्यंडतिमन्त्रेणामहाद्वावनेवेद्य
रमनेअनश्वथ्यपणे पुढुतशेषानिदधाति ॥ ऊंभूर्भुवः सवरोमितिततोविश्वभुगाहा भ

साग्निदेवं प्रदक्षिणां दृत्वा ग्निं संपूज्य देवं स्तुत्वा नवाये भूताइति बहिर्वीलं द्वयात् ॥ एवं साप्तकं स
— १३० — रेचारादृष्टाविश्वाति च तु विश्वांति मेकादशावाविप्रान् भोजयेत् ॥ एकादशगुरोमिथुनानिद
लिस्तज्यान्यानपि विप्राद्दर्शनोपयेत् ॥ कं कण्ठो च नं स्वस्य देवस्य च समानं ॥ एवं सप्ता
एमेकरात्रं वापूज्ञाहो मौदृत्वापञ्चाद्य भृथं कुर्यात् ॥ विधिरुक्तः ॥ सति निमिज्जेसां
ति शेविद्मुक्तयोक्ते कुर्यात् ॥ एव मभ्याच्चित्तो नित्यं गुणं कमुकुर्यो विभुः ॥ ऐहं
प्रियं छति ॥ ॥ इति शुभं गतिश्च विधिश्च समाप्तः ॥ अन्तीज्ञनश्रीमुखो तम
रान्यः ॥ विश्वप्रकाशमिथुपदृतो तदृतो समाप्तः स दुपूर्वं खंडः ॥ ॥ ४

के१९७० कार्तिकशुक्र उत्तरान्वयने पुस्तकालय तंसमासंग । ७ अग्नि । ७, २३

इतिविश्वप्रकाशेष्टुर्विंडसमाप्तः॥